

HARMONISATIE GEURNORMEN WET GEURHINDER EN VEEHOUDERIJ

Gemeente Oss

2 MAART 2017

Contactpersonen

K.B.M. ALBERS
Specialist

T +31 627062150
M +31 627062150
E koen.albers@arcadis.com

Arcadis Nederland B.V.
Postbus 1018
5200 BA
's-Hertogenbosch
Nederland

DRS. H.P.T. ULLENBROECK
Senior Adviseur

T +31 627061621
M +31 627061621
E henk.ullenbroeck.@arcadis.com

Arcadis Nederland B.V.
Postbus 1018
5200 BA
's-Hertogenbosch
Nederland

INHOUDSOPGAVE

SAMENVATTING	5
1 INLEIDING	6
1.1 Aanleiding voor deze rapportage	6
1.2 Ontwikkeling kaders hogere overheden	6
1.3 Zienswijzen en besluitvorming	7
2 GEURHINDER DOOR VEEHOUDERIJEN	8
2.1 Inleiding	8
2.2 Voorgrondbelasting en normstelling in de gemeente Oss	11
2.3 Achtergrondbelasting en kans op geurhinder	14
2.4 Doorwerking geurnormen in ruimtelijke plannen	15
3 PROVINCIALE EN LANDELIJKE ONTWIKKELINGEN	19
3.1 Provinciale kaders	19
3.2 Evaluatie van de Wet geurhinder en veehouderij	20
3.3 Geur en gezondheid	21
4 GEURBELASTING EN EFFECT HARMONISATIE VOOR GEFFEN	26
4.1 Geurbelasting uit stallen van veehouderijen	26
4.2 Effect toepassen beleidsregel achtergrondbelasting voor Geffen en buitengebied	28
4.3 Effect toepassen voorgrondnormen Oss voor Geffen	30
4.4 Vaste afstanden melkveebedrijven	32
5 CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN	33
6 ADDENDUM NAAR AANLEIDING VAN INSPRAAKREACTIE OP VOORSTEL HARMONISATIE GEURNORMEN	35
BIJLAGE 1: VERGUNDE GEURBELASTING 2015	37
BIJLAGE 2: VERGUNDE GEURBELASTING VERSUS STREEF- EN TOETSWAARDEN GEMEENTE OSS (DRIE KAARTEN)	38

BIJLAGE 3: VERGUNDE GEURBELASTING VERSUS NORMEN PROVINCIE EN ADVIEZEN GGD	39
BIJLAGE 4: ONTWIKKELING GEURBELASTING 2012 – 2015 (TWEE KAARTEN)	40
BIJLAGE 5: EFFECT VOORGROND NORMEN OSS VOOR VEEHOUDERIJEN IN GEFFEN (TWEE KAARTEN)	41

SAMENVATTING

Harmoniseren geurregels

Per 1 januari 2015 is het grondgebied van de gemeente Oss uitgebreid met een deel van de voormalige gemeente Maasdonk, te weten de kern Geffen en het daarbij behorende buitengebied. De geurnormen en aan te houden vaste afstanden voor beide voormalige gemeenten verschillen van elkaar. De gemeente Oss wil het geurbeleid en de daarbij behorende geurnormen, minimum afstanden en regels ten aanzien van de beoordeling van de cumulatie van geur in ruimtelijke plannen harmoniseren. Als uitgangspunt is daarbij geformuleerd dat wordt aangesloten bij de geurnormen, afstanden en beleidsregels van de voormalige gemeente Oss.

De voorziene aanpassing van de geurnormen en afstanden heeft een effect op enkele veehouderijen in het buitengebied van Geffen. De impact van die aanpassing voor de veehouderijen en de ontwikkeling van de geurbelasting is beperkt. Het toepassen van de beleidsregel voor de beoordeling van de cumulatie van geur in ruimtelijke plannen voor het grondgebied van de voormalige gemeente Maasdonk leidt niet tot knelpunten. De normen, afstanden en regels t.a.v. de beoordeling van de cumulatie van geur in ruimtelijke plannen kunnen geharmoniseerd worden.

Ontwikkeling geurbelasting

De vergunde geurbelasting is in grote delen van de gemeente tussen 2012 en 2015 afgenomen. Aandachtspunt is een toename van de vergunde geurbelasting na 2012 bij kernen waar de geurbelasting al hoger is en in delen van het buitengebied. In de periode 2014 – 2015 was er in nagenoeg de hele gemeente sprake van een afname van de geurbelasting, behalve bij Neerloon en Overlangel.

Sinds 2014 stuurt ook de Provincie Noord-Brabant op de cumulatieve geurbelasting uit stallen van veehouderijen. Die sturing loopt via de ruimtelijke ordening en is aanvullend aan de sturing via de gemeentelijke geurnormen (milieuspoor). Het aantal overbelaste situaties en het aantal klachten met betrekking tot geurhinder uit stallen is in Oss beperkt. Redenerend vanuit die ontwikkelingen is er geen directe aanleiding tot aanscherping van de geurnormen en de beleidsregel uit 2013.

Overwegingen naar aanleiding van ontwikkelingen op landelijk niveau

De onderzoekresultaten van de GGD en IRAS uit 2014 geven volgens de GGD aanleiding voor rijk en gemeenten om geurnormen aan te scherpen, strenger dan de normen zoals ze nu in Oss en de Provincie Noord-Brabant zijn vastgesteld.

In een door de staatssecretaris van Milieu ingestelde bestuurlijke werkgroep werken betrokken partijen aan een gezamenlijk advies over de toekomstige geurregelgeving en normering voor veehouderij. De adviezen van de bestuurlijke werkgroep worden betrokken bij de uitvoeringsregels van de nieuwe Omgevingswet. Invoering van die nieuwe regelgeving is voorzien in 2019.

De gemeente Oss heeft haar geurnormen al eerder aangepast ten opzichte van de landelijke geurnormen. Voor de stad Oss, de dorpen met weinig intensieve veehouderijen, recreatiegebieden en de (voormalige) extensiveringsgebieden zijn de normen in Oss strenger dan de landelijke normen die voor gebieden als Oss gelden. De normen in Oss voor kernen met intensieve veehouderijen in de omgeving van die kernen, voor bedrijventerreinen en plangebieden zijn soepeler dan de landelijke normen. De gemeente kan daarom overwegen om op termijn, nadat er voldoende duidelijkheid is over de aanpassingen van de landelijke regelgeving en -normen, haar geurnormen, afstanden en beleidsregels bij te stellen.

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding voor deze rapportage

Concrete aanleiding voor deze rapportage is de wens tot harmonisatie van de regels met betrekking tot geur uit stallen van veehouderijen in de gemeente Oss.

Per 1 januari 2015 is het grondgebied van de gemeente Oss uitgebreid met een deel van de voormalige gemeente Maasdonk, te weten de kern Geffen en het daarbij behorende buitengebied. De geurnormen en aan te houden vaste afstanden voor beide voormalige gemeenten verschillen van elkaar.

Sinds 2007 is de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) van kracht. Deze wet biedt gemeenten, binnen wettelijke kaders, beleidsvrijheid om middels geurbeleid te sturen op de hoeveelheid geurgehinderden, de groei-ontwikkelingen van intensieve veehouderijen en gewenste ruimtelijke ontwikkelingen. Gemeenten kunnen op grond van de Wgv binnen een bepaalde bandbreedte variëren met de bescherming van geurgevoelige objecten. Zowel de voormalige gemeente Oss als de voormalige gemeenten Maasdonk zijn afgeweken van de landelijke normen en hebben een (eigen) gebiedsgericht geurbeleid vastgesteld. Vanwege de herindeling per 1 januari 2015 gelden er daardoor voor gelijksoortige gebieden andere normen en afstanden.

De gemeente Oss wil het geurbeleid en de daarbij behorende geurnormen, minimum afstanden en regels ten aanzien van de beoordeling van de cumulatie van geur in ruimtelijke plannen harmoniseren.

Als uitgangspunt is daarbij geformuleerd dat wordt aangesloten bij de normering van de voormalige gemeente Oss.

Deze rapportage bevat een voorstel voor een harmonisatie van de gemeentelijke geurnormen voor het grondgebied van de voormalige gemeente Maasdonk, dat nu tot de gemeente Oss behoort. De focus ligt daarbij op het effect van de harmonisatie van de regels voor de veehouderijen en de mogelijke ontwikkeling van de geurbelasting op het grondgebied van de voormalige gemeente Maasdonk (Geffen en het buitengebied van Geffen). Daarnaast is ingegaan op de ontwikkeling van de geurbelasting in de periode 2012-2015. Dit rapport is bedoeld als aanvulling op de rapportage (geurgebiedsvisie) die gemaakt is ten behoeve van de geurverordening van de gemeente Oss uit 2013 (Agrarische geurgebiedsvisie Oss 2013, oktober 2012, ARCADIS). Concreet betekent dit dat deze rapportage beknopt is en dat voor achtergronden en onderbouwing van de normstelling in Oss wordt verwezen naar die rapportage en de stukken die in dat kader zijn voorgelegd aan de gemeenteraad. Deze rapportage is dus, samen met de gebiedsvisie uit 2012, een onderbouwend document voor de harmonisatie van de gemeentelijke geurnormering via de vast te stellen geurverordening Oss 2016.

1.2 Ontwikkeling kaders hogere overheden

In deze rapportage is ook ingegaan op een aantal relevante ontwikkelingen die van belang zijn voor het geurbeleid van de gemeente (zowel voormalig Maasdonk als voormalig Oss).

De gemeente moet bij uitbreiding van stallen rekening houden met regels met betrekking tot geur uit stallen van de Provincie Noord-Brabant

Als eerste en tot op heden enige provincie heeft Noord-Brabant in haar Verordening ruimte 2014 regels gesteld met betrekking de maximaal toelaatbare geurbelasting door veehouderijen. Deze regels moeten (verplicht) in acht worden genomen bij (ruimtelijke) uitbreidingen van veehouderijen, zoals bij de bouw van een nieuwe stal of een vergroting van het agrarisch bouwblok. Die regels gelden voor ontwikkelingen van intensieve veehouderijen in heel Noord-Brabant en zijn aanvullend t.o.v. de (milieu)regels die gelden op basis van het gemeentelijk geurbeleid.

De landelijke regelgeving wordt geëvalueerd en waarschijnlijk vanaf begin 2019 aangepast.

In de afgelopen jaren is er van diverse kanten kritiek geuit op de regelgeving voor geurhinder ten gevolge van de veehouderijen. De kritiek betreft vooral de hoogte en onderbouwing van de normen en de mogelijkheden die gemeenten hebben om bestaande overlast te verminderen. De staatssecretaris van Milieu heeft aan de Kamer toegezegd de regelgeving te zullen evalueren. Een eerste tussenadvies van de werkgroep is verschenen in juli 2015. Afronding van die advisering en behandeling daarvan in de Tweede Kamer is voorzien in 2016. De inwerkingtreding van de nieuwe regelgeving is voorzien in 2019.

1.3 Zienswijzen en besluitvorming

Verdere procedure

Als voorbereiding op het vaststellen van de geurverordening 2016 door de gemeenteraad van Oss wordt deze rapportage door het college van Burgemeester en Wethouders vrijgegeven voor de inspraak. Deze rapportage (als geurgebiedsvisie aangeduid in de Wgv) en de ontwerp geurverordening 2016 (inclusief beleidsregel) zullen zes weken ter inspraak liggen. Publicatie zal in Oss Actueel plaatsvinden.

Direct betrokkenen zoals ZLTO, de Brabantse Milieufederatie en de dorpsraden zullen de stukken toegezonden krijgen. Na verwerking van eventuele inspraakreacties zal de geurgebiedsvisie en geurverordening ter vaststelling worden aangeboden aan de gemeenteraad.

Afstemming buurgemeenten

De gemeentelijke beslissing, om een bepaald gebied een alternatief beschermingsniveau te geven, kan effecten hebben op de uitbreidingsmogelijkheden voor veehouderijen in nabijgelegen gemeenten. Een relatief hoog beschermingsniveau voor geurgevoelige objecten in een grensgebied vermindert mogelijk de uitbreidingsmogelijkheden voor veehouderijen direct buiten de gemeentegrens, een relatief laag beschermingsniveau kan leiden tot extra uitbreidingsmogelijkheden voor veehouderijen buiten de gemeentegrens.

Effecten op uitbreidingsmogelijkheden van veehouderijen gelegen buiten de gemeente Oss worden niet verwacht. Desondanks zal de gemeente Oss deze rapportage ook voorleggen aan haar buurgemeenten, tegelijkertijd met het ter inzage leggen van deze rapportage.

2 GEURHINDER DOOR VEEHOUDERIJEN

2.1 Inleiding

Veehouderijen zijn mogelijke bronnen voor geurhinder en daarom gelden voor veehouderijen regels met betrekking tot aan te houden afstanden tot voor geurhinder gevoelige objecten zoals woningen. Omgekeerd hebben deze regels ook gevolgen voor de mogelijkheden om nieuwe voor geurhinder gevoelige objecten, zoals nieuwe woningen, te realiseren.

Geur en geurbeleving

Geur is de eigenschap van organische stoffen die met behulp van zintuigen in de neus kan worden waargenomen. Geurhinder treedt op als de herhaaldelijk waargenomen geur als onaangenaam wordt beoordeeld en het welbevinden daardoor negatief wordt beïnvloed. Geur kan verschillende gezondheidseffecten oproepen bij de mens: (ernstige) hinder, verstoring van gedrag en activiteiten en stress gerelateerde lichamelijke gezondheidsklachten. Het meest voorkomende en beschreven gezondheidseffecten van geur zijn de effecten van is (ernstige) hinder.

De geurhinder wordt in sterke mate bepaald door de geurbeleving. De ervaring van geurhinder is sterk individueel bepaald. Hoe hinderlijk mensen een geur vinden hangt onder andere af van de aangenaamheid, duur, frequentie en intensiteit van de geur. Ook de gewenning, het tijdstip en de vermijdbaarheid van de blootstelling spelen een belangrijke rol. Ook beïnvloeden persoonsgebonden eigenschappen de ervaren hinder. Of de hinder ook tot gezondheidsklachten leidt, is persoonsgebonden en afhankelijk van de persoonlijke 'stressverwerking'.

In de Wet geurhinder en veehouderij (2007) is een onderscheid gemaakt in de geurbelasting in gebieden met veel veehouderijen (concentratiegebieden) en de overige gebieden. De concentratiegebieden zijn aangegeven in de Meststoffenwet en bestaat uit delen van de provincies Limburg, Noord-Brabant, Gelderland, Utrecht en Overijssel. De gemeente Oss ligt binnen het concentratiegebied.

Een belangrijk uitgangspunt van de Wgv is dat in gebieden met veel veehouderijen mensen minder snel geur als hinderlijk ervaren. De basis hiervoor is het 'Geuonderzoek stallen intensieve veehouderij' (PRA Odournet, 2001)" waarin de relatie is onderzocht tussen geurbelasting en hinder. In dit onderzoek bleek dat gecumuleerde geurbelasting van meerdere bedrijven samen een andere relatie heeft met de geurhinder dan de geurbelasting van één afzonderlijk bedrijf. De hoogte en differentiatie van de normen en afstanden uit de Wgv zijn niet alleen terug te voeren op de resultaten van het uitgevoerde hinderonderzoek uit 2001, maar zijn ook het resultaat van politieke besluitvorming in de Tweede Kamer. De normstelling is zodanig gekozen dat de uitbreidingsmogelijkheden voor de veehouderijsector niet wijzigden, ten opzichte van de daarvoor geldende regelgeving (Wet stankemissie veehouderijen en de Richtlijn veehouderij en stankhinder 1996). Wel zijn de waarden voor de bebouwde kom relatief minder soepel gesteld ten gunste van een relatief soepele norm voor het buitengebied in de concentratiegebieden.

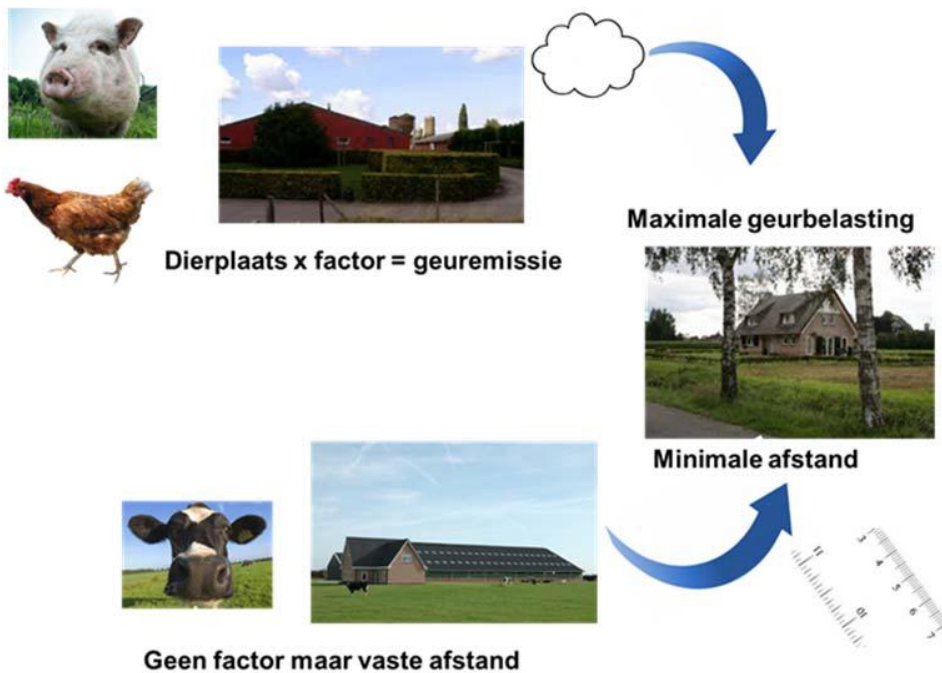
In de toelichting bij de Wgv is aangegeven hoe in gebieden met veel veehouderijen, zoals Noordoost-Brabant, voor een 'gemiddeld' gebied de relatie ligt tussen de berekende geurbelasting en de kans op hinder. De basis hiervoor is onderzoek uit 2001. Er zijn twijfels of die relatie nog wel klopt. Recent hinderbelevingsonderzoek uit 2014 (GGD, IRAS) laat een veel hogere kans op geurhinder zien dan is beschreven in de handreiking bij de Wgv. Zie verder de paragraaf over geur en gezondheid in hoofdstuk 3.

Geuremissiefactoren en vaste afstanden

In de Wet geurhinder en veehouderij is sprake van een systematiek waarbij er één landsdekkend beoordelingskader is. Voor diercategorieën, waarvan de geuremissie per dier is vastgesteld (zoals varkens en pluimvee), wordt de toetsingswaarde uitgedrukt in een ten hoogste toegestane geurbelasting op een geurgevoelig object. De geurbelasting wordt uitgedrukt in aantallen Europese odeur units in een volume-eenheid lucht (ou/m³: odeur units per kubieke meter lucht).

Eerst wordt de geuremissie berekend door het aantal dieren te vermenigvuldigen met de betreffende geuremissiefactor. Vervolgens wordt de geuremissie vanuit de gezamenlijke dierenverblijven - samen met andere variabelen zoals de afstand tot de dichtstbijzijnde gelegen geurgevoelig objecten - ingevoerd in een geautomatiseerd model waarmee de verspreiding van de geur in de omgeving wordt berekend. De uitkomst hiervan is de geurbelasting op basis van de vergunde dierplaatsen (op geurgevoelige objecten).

Voor bedrijven zonder geuremissiefactor, zoals nertsenhouderijen, melkveebedrijven en maneges, gelden vaste afstanden van 100 en 50 meter voor respectievelijk objecten binnen en buiten de bebouwde kom. De Wgv stelt dat afwijking van deze afstanden mogelijk is tot respectievelijk minimaal 50 en minimaal 25 meter. De afstanden mogen ook vergroot worden.

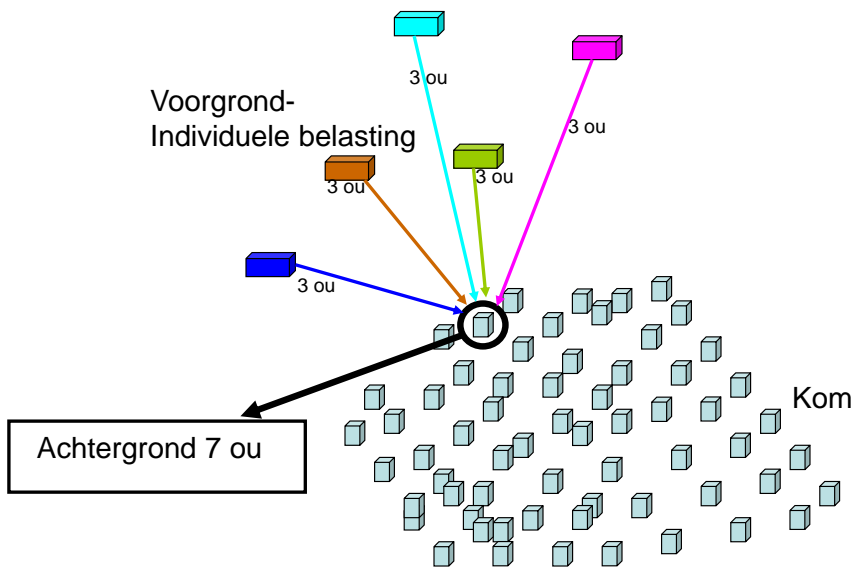

Figuur 1 Geurhinder en vergunningverlening

Voorgrondbelasting en achtergrondbelasting

De geurhinder wordt bepaald op basis van de achtergrondbelasting en de voorgrondbelasting. Met de voorgrondbelasting wordt de geurbelasting op een geurgevoelig object bedoeld van die veehouderij, welke de meeste geurbelasting op een voor geurhinder gevoelig object veroorzaakt. De achtergrondbelasting wordt veroorzaakt door alle veehouderijen die rondom een geurgevoelig object zijn gelegen.

De achtergrondbelasting wordt vaak gebruikt als maat om de effecten van geurhinder op het woon- en leefmilieu te kunnen beoordelen.

Figuur 2 Voor- en achtergrondbelasting

Geurgevoelig object

Onder een 'geurgevoelig object' wordt verstaan een gebouw, bestemd voor en volgens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of verblijf en die daarvoor permanent of regelmatig wordt gebruikt. Dit betekent dat in tegenstelling tot de oude wetgeving (voor 2007) terreinen voor dagrecreatie, zoals een golfbaan of een voetbalveld, niet als een geurgevoelig object worden gezien. Overigens worden gebouwen, zoals clubhuizen en kantines wél als geurgevoelig bestempeld. Een andere verandering is dat een gebouw dat in strijd met het bestemmingsplan als woning of verblijf wordt gebruikt geen wettelijke bescherming tegen geurhinder heeft.

Toepassing van technieken om de geurbelasting te verminderen

Ten opzichte van de oude regelgeving maakt de Wet geurhinder en veehouderij het mogelijk dat er bij de vergunningverlening meer rekening wordt gehouden met de technische uitvoering van stallen.

Het betreft maatregelen om op bedrijfsniveau de geurverspreiding te beïnvloeden en daarmee de geurbelasting op een of meer geurgevoelige objecten te verminderen, zoals het verticaal en hoger laten uitstromen van de lucht uit stallen zodat deze lucht meer wordt verdund dan bij het horizontaal en lager uitstromen van de lucht. Daarnaast werd en wordt in de vergunningverlening rekening gehouden met de verschillen in geuremissies bij verschillende typen stalsystemen en de reductie van geuremissie die bereikt kan worden bij het toepassen van luchtwassers.

Op slot en toch uitbreiden?

Wanneer een veehouderij voor wat betreft de geurbelasting op slot zit, kan het bedrijf alleen uitbreiden als de geurbelasting niet toeneemt. Dit betekent in de praktijk niet dat uitbreidingen onmogelijk zijn. Door bijvoorbeeld het plaatsen van een gecombineerde luchtwasser reduceert een veehouderij zijn geuremissie en is uitbreiding toch mogelijk. Onder de huidige wetgeving (50% regeling) is het mogelijk om in overbelaste situaties uit te breiden zonder dat er na de uitbreiding wordt voldaan aan de geldende geurnormen. Wel moet de geurbelasting dalen. De helft van de afname van de geurbelasting mag opgevuld worden voor uitbreiding van het aantal dieren.

De uitwerking van die 50% regeling is voor vergunningplichtige veehouderijen anders dan voor veehouderijen die onder het Activiteitenbesluit vallen. Vergunningplichtige bedrijven (veelal de grotere veehouderijen) hoeven in de praktijk minder ver terug in de geurbelasting. Voor beide typen veehouderijen geldt dat de overbelaste situatie blijft bestaan, alleen in mindere mate

Als een bedrijf niet ontwikkelt, is er geen verplichting om aan de normen te voldoen of om er voor te zorgen dat de geurbelasting daalt.

Activiteitenbesluit

Sinds 1 januari 2013 is voor de niet vergunningplichtige veehouderijen het Activiteitenbesluit van kracht. In dit besluit zijn de bepalingen uit de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) als uitgangspunt genomen, zodat voor inrichtingen die onder de werking van dit besluit vallen vrijwel dezelfde regels gelden als voor (omgevings)vergunningplichtige bedrijven.

2.2 Voorgrondbelasting en normstelling in de gemeente Oss

Gemeenten kunnen op grond van de Wgv binnen een bepaalde bandbreedte variëren met de bescherming van geurgevoelige objecten. Zowel de normen als de vaste afstanden kunnen worden bijgesteld. Dergelijke afwijkende waarden dienen te worden onderbouwd in een gebiedsvisie en via een gemeentelijke verordening te worden vastgesteld door de gemeenteraad.

De wettelijke geurnormen, vaste afstanden en de bandbreedte waarbinnen gemotiveerd afgeweken kan worden, zijn opgenomen in Tabel 1. Bij de beoordeling of vergunningaanvragen van individuele veehouderijen verleend kunnen worden, dient bepaald te worden of de normen voor geurbelasting worden overschreden.

Categorie geurgevoelig object	Wettelijke geurnorm (Ou/m ³ 98 percentiel)	Range gemeentelijke geurnorm (Ou/m ³ 98 percentiel)
Concentratiegebied		
Bebouwde kom	3	0,1 - 14
Buiten de bebouwde kom	14	3 - 35

Categorie geurgevoelig object	Wettelijke vaste afstand	Afwijking van afstand (minimale waarde)
Bebouwde kom	100 meter	50 meter
Buiten bebouwde kom	50 meter	25 meter

Tabel 1 Bandbreedte gemeentelijke normstelling concentratiegebied (zoals de gemeente Oss)

In onderstaande tabel is de relatie tussen de (individuele) norm en de kans op geurhinder weergegeven (bron: handreiking van de Wet geurhinder en veehouderij, bijlage 6 en 7, 2007). De verschillen in de kans op geurhinder zijn gebaseerd op het geurbelevingsonderzoek uit 2001 (PRA Odournet), zoals opgenomen in de toelichting bij de Wgv.

Geurbelasting (voorgrondbelasting, hinder door 1 veehouderij), Ou/m3 (98 percentiel)	Kans op geurhinder (concentratiegebied, zoals de gemeente Oss)	Kans op geurhinder (niet-concentratiegebied)
1	4%	7%
2	6%	11%
3	8%	15%
4	11%	19%
5	12%	21%
6	14%	24%
7	16%	26%
8	17%	29%
10	20%	33%
14	25%	39%
20	31%	46%

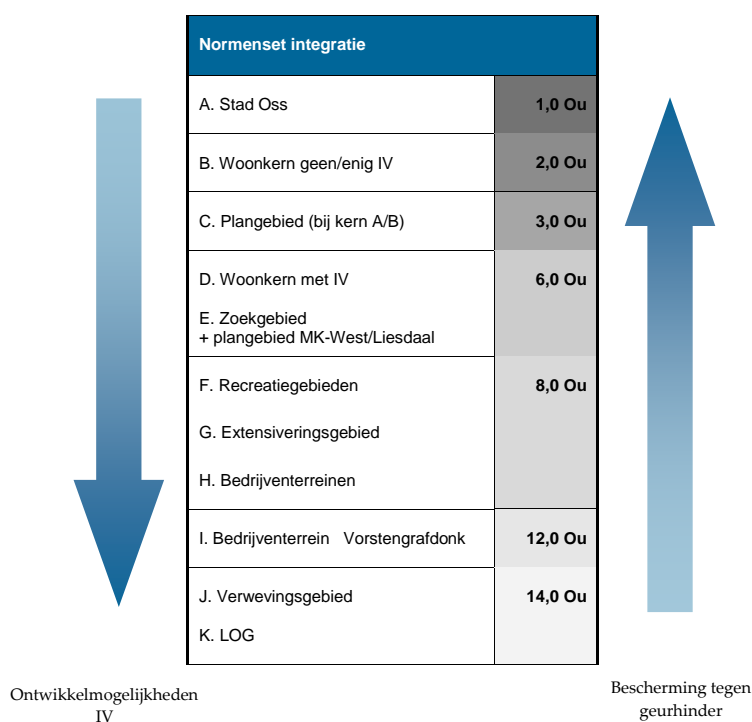
Tabel 2 Relatie tussen voorgrondbelasting en kans op geurhinder (bron: handreiking Wgv, bijlagen 6 en 7, 2007)

Normen voorgrondbelasting in de gemeente Oss

De voormalige gemeente Maasdonk heeft in 2011 een gemeentelijke geurverordening vastgesteld. In deze geurverordening zijn voor gebieden nabij de kernen Nuland en Vinkel (nu onderdeel van de gemeente 's-Hertogenbosch) afwijkende geurnormen en -afstanden vastgesteld. Voor het grondgebied van Maasdonk dat nu tot de gemeente Oss behoort, gelden de vaste (standaard) wettelijke normen en afstanden: maximaal 3 Ou voor de bebouwde kom van Geffen en maximaal 14 Ou voor geurgevoelige objecten voor het buitengebied rond Geffen.

In de (voormalige) gemeente Oss (dus voor de uitbreiding van het grondgebied van de gemeente Oss met Geffen), is het gemeentelijk geurbeleid in 2012 geëvalueerd, geactualiseerd en vastgelegd in de gemeentelijke geurverordening 2013 en een beleidsregel die betrekking heeft op de geurbelasting van meerdere veehouderijen samen. In deze geurverordening geldt voor de stad Oss (norm 1 Ou) en kernen vergelijkbaar als Geffen (woonkern met geen/weinig intensieve veehouderijen, zoals Berghem, Herpen, Ravenstein, Lith en Megen, norm 2 Ou) een strengere norm dan de standaardwaarde (norm 3 Ou) zoals die nu voor de bebouwde kom van Geffen geldt. Voor kernen met veel intensieve veehouderijen, open bebouwing, veel agrarische activiteiten in en om kernen en met een sterke verwevenheid van agrarische sector met functies in de kern (zoals 't Wild, Lithoijen, Teeffelen en Huisseling), geldt in Oss een soepelere waarde (norm 6 Ou) dan de wettelijke standaardwaarden (en de waarde voor Geffen) voor de bebouwde kom (norm 3 Ou).

Voor een deel van het buitengebied gelden in de (voormalige) gemeente Oss strengere waarden dan de vaste wettelijke waarde zoals die nu voor het buitengebied rond Geffen geldt. Voor de zogenaamde extensiveringsgebieden, verwevings-gebieden en landbouwontwikkelingsgebieden (een zonering van het buitengebied die betrekking heeft op de ontwikkelingsmogelijkheden van intensieve veehouderijen) zijn de geurnormen gedifferentieerd: er geldt een geurnorm van maximaal 8 Ou voor de extensiveringsgebieden en een geurnorm van maximaal 14 Ou voor de verwevingsgebieden en landbouwontwikkelingsgebieden. Dit om aan te sluiten bij de verschillen in ontwikkelingsmogelijkheden voor intensieve veehouderij zoals die er bestaan tussen extensiveringsgebieden (afwaartse beweging intensieve veehouderij) en verwevingsgebieden (ontwikkelingsmogelijkheden rekening houdend met andere functies en waarden). In het buitengebied rond Geffen geldt voor zowel het extensiveringsgebied als het verwevingsgebied een geurnorm van 14 Ou.

Normenset integratie	
A. Stad Oss	1,0 Ou
B. Woonkern geen/enig IV	2,0 Ou
C. Plangebied (bij kern A/B)	3,0 Ou
D. Woonkern met IV	6,0 Ou
E. Zoekgebied + plangebied MK-West/Liesdaal	
F. Recreatiegebieden	8,0 Ou
G. Extensiveringsgebied	
H. Bedrijventerreinen	
I. Bedrijventerrein Vorstengrafdonk	12,0 Ou
J. Verwevingsgebied	14,0 Ou
K. LOG	

Ontwikkelmogelijkheden
IV

Bescherming tegen
geurhinder

Figuur 3 Geurnormen gemeente Oss 2013

Vaste afstanden melkveebedrijven

Voor bedrijven zonder geuremissiefactor, zoals melkveebedrijven en bedrijven met paarden, gelden vaste afstanden van 100 en 50 meter voor respectievelijk objecten binnen en buiten de bebouwde kom. De Wgv stelt dat afwijking van deze afstanden mogelijk. Ze mogen verkleind worden (tot respectievelijk minimaal 50 en minimaal 25 meter) of worden vergroot.

In de geurverordening 2013 van Oss is een halvering opgenomen van de vaste afstand van de veehouderijen met dieren zonder geuremissiefactor (zoals melkveebedrijven en bedrijven met paarden). Die halvering geldt niet voor veehouderijen met meer dan 200 stuks melkrundvee (exclusief bijbehorend jongvee, maximaal 140 stuks). De motivatie daarvoor is de gewenste verweving tussen veehouderijen met een beperkte geurbelasting en andere functies, terwijl tegelijkertijd de ontwikkelingsmogelijkheden voor grote bedrijven niet wordt vergroot.

Voor het Geffens deel van de voormalige gemeente Maasdonk geldt een dergelijke halvering voor bedrijven met minder dan 200 stuks melkrundvee niet. De aan te houden afstanden voor melkveebedrijven met minder dan 200 koeien zijn dus in en rond Geffen groter (strenger) dan voor het overige deel van Oss.

2.3 Achtergrondbelasting en kans op geurhinder

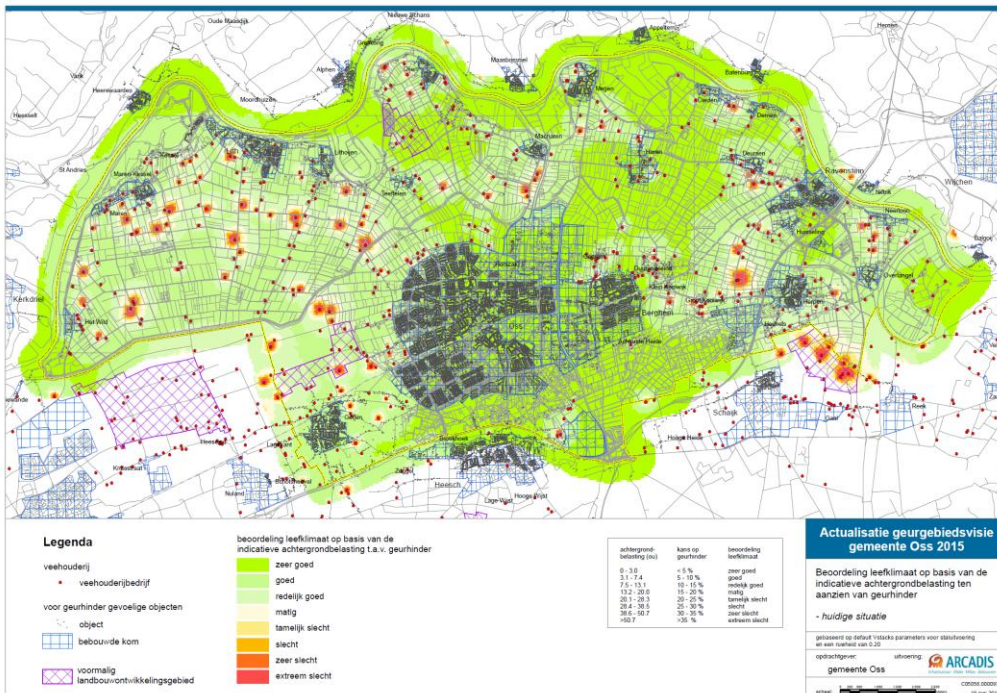
Bij het vaststellen van de eigen gemeentelijke geurnorm voor bedrijven met een geuremissiefactor, zoals varkens- en pluimveebedrijven, dient er rekening te worden gehouden met de geurhinder die meerdere veehouderijen samen (de cumulatieve belasting of de achtergrondbelasting) veroorzaken. De norm voor de maximale belasting door een individueel bedrijf (de zogenaamde voorgrondbelasting) bepaalt andersom ook de mogelijke ontwikkeling van de achtergrondbelasting (de geurbelasting van alle veehouderijen samen).

Op basis van gegevens van een methodiek van het RIVM (die ook is opgenomen in de toelichting bij de Wgv) is in onderstaande tabel de achtergrondbelasting vertaald in een kans op geurhinder en is hieraan een waardering van het woon- en leefklimaat gekoppeld (goed, redelijk goed, matig, tamelijk slecht, slecht, zeer slecht en extreem slecht).

Achtergrondbelasting (OU/m ³)	Kans op geurhinder	Beoordeling leefklimaat
1-3	<5%	Zeer goed
4-8	5-10%	Goed
9-13	10-15%	Redelijk goed
14-20	15-20%	Matig
21-28	20-25%	Tamelijk slecht
29-38	25-30%	Slecht
39-50	30-35%	Zeer slecht
>50	>35%	Extreem slecht

Tabel 3 Classificatie achtergrondbelasting in een concentratiegebied (bron: RIVM/GGD Richtlijn geurhinder oktober 2002 en handreiking Wet geurhinder en veehouderij 2007)

De huidige achtergrondbelasting (dus de cumulatieve belasting van alle veehouderijen samen in Oss en omgeving) is op kaart weergegeven in de bijlagen en in onderstaand figuur. Voor melkvee en paarden zijn er op landelijk niveau (regeling geurhinder en veehouderij) geen betrouwbare geuremissies vastgesteld of als resultaat van onderzoek af te leiden. Daarom zijn die bedrijven niet meegenomen in de berekening van de achtergrondbelasting.

Figuur 4 Cumulatieve geurbelasting (achtergrondbelasting) op basis van vergunde rechten van veehouderijen, peildatum 2015. Classificatie achtergrondbelasting volgens handreiking Wgv)

In de bijlagen is een kaart opgenomen waarin zowel de voor- als achtergrondbelasting is betrokken bij de classificatie van de geurbelasting. Dit is gedaan omdat uit het onderzoek van PRA (2001) is gebleken dat de geurhinder als gevolg van de geurbelasting van één veehouderij anders is dan als gevolg van de totale geurbelasting van meerdere veehouderijen, de achtergrondbelasting. Bijvoorbeeld: indien één veehouderij een geurbelasting van 14 ou/m³ op een geurgevoelig object veroorzaakt, leidt dat tot meer hinder dan indien drie veehouderijen gezamenlijk 14 ou/m³ veroorzaken. Als vuistregel geldt dat de voorgrondbelasting maatgevend is indien die tenminste de helft bedraagt van de achtergrondbelasting (bron: handreiking Wgv, bijlage 6 en 7, 2007).

2.4 Doorwerking geurnormen in ruimtelijke plannen

De normen van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) gelden in beginsel alleen voor de beoordeling van een aanvraag omgevingsvergunning, als een agrarisch bedrijf zich wil vestigen of als een agrarisch bedrijf wil uitbreiden. Het gaat dan dus over de relatie tussen een bestaand geurgevoelig object en een ontwikkeling in de agrarische bedrijvigheid. Dit heet ook wel de 'directe werking' of 'directe norm'. Voor de Wgv in werking trad, gold deze norm ook in de omgekeerde situatie: als een bestaand agrarisch bedrijf werd geconfronteerd met een nieuwe woonwijk of een nieuw bedrijventerrein. In het kader van de 'omgekeerde werking' werden dan dezelfde afstandsnormen toegepast als in de directe werking.

Met de inwerkingtreding van de Wgv trad een geheel nieuwe systematiek van normering in werking. In verband daarmee rees de vraag of de normen van de Wgv op dezelfde manier als bij de vroegere stankwetgeving zouden werken in de "omgekeerde werking". Intussen zijn enkele uitspraken gedaan door de hoogste rechter (de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State), die hierin duidelijkheid lijken te scheppen. Onder meer uit de uitspraak in de zaak Laarbeek (Afdeling bestuursrechtspraak van 7 oktober 2009) blijkt dat de normen van de Wgv *niet* in de omgekeerde werking van toepassing zijn. De directe norm geldt wel in het kader van de verlening van een omgevingsvergunning aan een agrarisch bedrijf, maar niet bij de ontwikkeling van nieuwe woonwijken en bedrijventerreinen.

Ook uit andere uitspraken is intussen gebleken dat het mogelijk is om binnen de belemmerende contouren te bouwen, mits aan twee voorwaarden wordt voldaan:

- De nieuwe ontwikkelingen mogen geen extra belemmeringen opleveren voor de ontwikkeling van agrarische bedrijven in de omgeving.
- De gemeenteraad dient in haar gebiedsvisie, in een beleidsregel of in haar ruimtelijke besluit voor de betrokken ontwikkeling een uitspraak te doen over het minimaal gewenste woon-, leef- of werkklimaat in het gebied.

Respecteren rechten van veehouders

Vaste jurisprudentie bij ruimtelijke besluiten is dat door de nieuwe bestemmingen er geen sprake mag zijn van een aantasting van de bestaande rechten van de omliggende veehouderijen. In beginsel dient bij het bepalen van de rechten het agrarische bouwblok als uitgangspunt voor het meten van de geurbelastingscontouren te worden genomen. Dit omdat veehouderijen rechten hebben om hun emissiepunten te verschuiven binnen het vastgestelde bouwblok (de zogenaamde 'vergunde rechten'). Het kan echter ook zo zijn dat het bedrijf zijn bouwblok niet in zijn geheel kan benutten voor de vestiging of verplaatsing van emissiepunten, bijvoorbeeld door de aanwezigheid van al bestaande geurgevoelige objecten. Uit de jurisprudentie blijkt dat men dan mag uitgaan van de grens van de bebouwing, een benutbaar deel van het bouwblok of een bestaand emissiepunt.

Uitgaande van de vergunde rechten van een veehouderij, de geurnorm(en), het agrarisch bouwblok en de ligging van de stallen en al bestaande voor geurhinder gevoelige objecten, kan bepaald worden of de realisatie van een nieuw voor geurhinder gevoelig object leidt tot een aantasting van de rechten: ligt de nieuwe bestemming binnen de geurcontour en zijn er geen andere bestaande objecten die op kortere afstand liggen?

In het algemeen geldt: hoe strenger de geurnorm, hoe groter de omgekeerde werking en hoe groter de kans is dat er een potentieel conflict is tussen een initiatief voor realisatie van een nieuw, voor geurhinder gevoelig, gebouw in de buurt van veehouderijen.

Beoordeling aanvaardbaar woon- en leefklimaat

Het is aan een gemeente om een afweging te maken over de geaccepteerde geurhinder. Bij de beoordeling van de vraag of er bij de realisatie van een nieuw voor geurhinder gevoelig object sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat, is een afweging met betrekking tot de hoogte van de geurbelasting (en de daarmee samenhangende kans op hinder) in relatie tot de aard van het gebruik van belang. Ook de te verwachten ontwikkeling van de geurbelasting dient hierbij betrokken te worden. In het algemeen geldt dat een gemeente(raad) de nodige beleidsvrijheid heeft bij die afweging, mits die voldoende onderbouwd is.

Uit verschillende uitspraken van de Raad van State is intussen gebleken dat het verstandig is om als gemeente (i.c. gemeenteraad) gemotiveerde normen vast te stellen met betrekking tot een aanvaardbaar woon-, leef- en werkklimaat.

Deze kunnen worden vastgelegd in een beleidsregel. Daarmee is op voorhand vastgelegd wat de gemeente als een aanvaardbaar woon- en leefklimaat beschouwd en nieuwe ontwikkelingen kunnen aan de beleidsregel getoetst worden.

De (voormalige) gemeente Oss heeft een toetsingskader vastgesteld met betrekking tot de maximale geurbelasting door meerdere veehouderijen samen vastgesteld.

De voormalige gemeente Maasdonk heeft dergelijke regels niet vastgesteld.

Bij ruimtelijke procedures worden in Oss de volgende streef- en toetswaarden ten aanzien van de achtergrondbelasting gehanteerd:

	Goed	Voldoende	Onvoldoende
Bebouwde kom, geurnorm 1, 2 en 3	0-6	6-10	10 of meer
Bebouwde kom, geurnorm 6, recreatiegebieden	0-6	6-13	13 of meer
Buitengebied en bedrijventerreinen	0-10	10-20	20 of meer

Tabel 4 Streef- en toetswaarden achtergrondbelasting, gemeente Oss 2013

Zie voor een nadere toelichting de Agrarische geurgebiedsvisie Oss 2013 (ARCADIS, 25 oktober 2012). Als de achtergrondbelasting aangemerkt kan worden als “voldoende” of “goed”, is er vanuit het deelaspect ‘achtergrondbelasting geurhinder voor veehouderijen’ geen belemmeringen om mee te werken aan een ruimtelijk initiatief. Bij de motivering kan volstaan worden met een verwijzing naar deze gebiedsvisie en de verordening Oss 2013. Dit laat echter onverlet dat initiatieven op een groot aantal aspecten moeten worden beoordeeld.

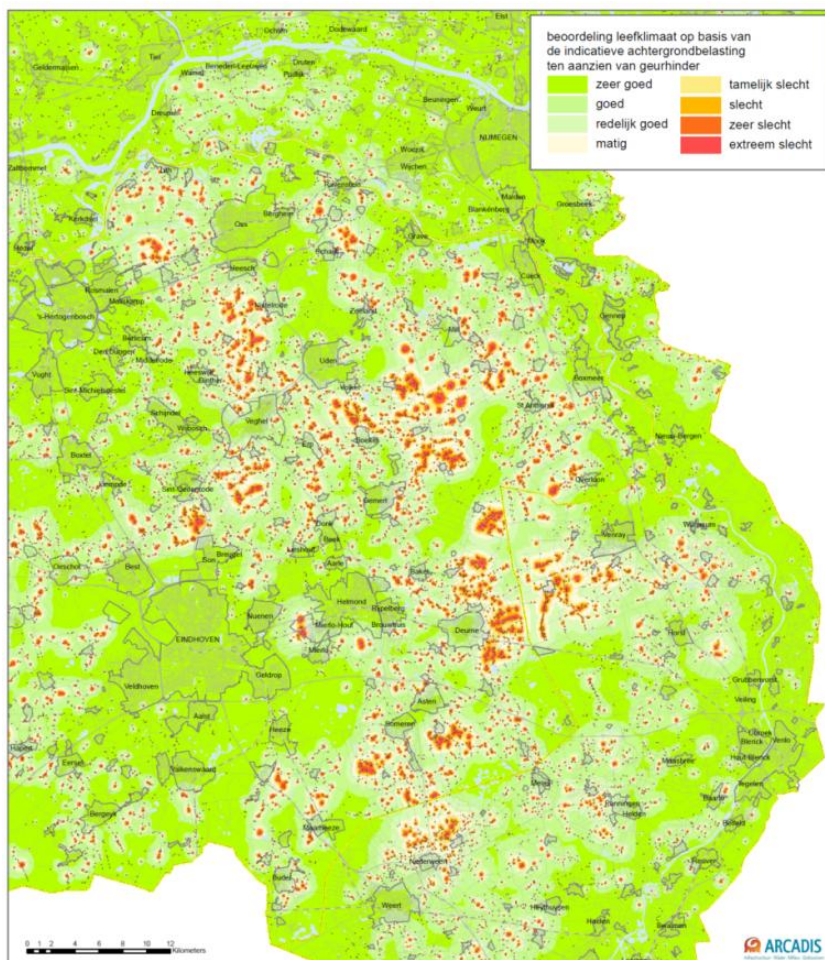
Is de achtergrondbelasting hoger en wordt deze op basis van bovenstaande tabel als onvoldoende aangemerkt, is er in beginsel geen sprake van een ‘aanvaardbaar woon- en leefklimaat’. Indien, met uitzondering van de achtergrondbelasting, de beoordeling van de overige aspecten wel positief uitvalt, kan overwogen worden om gemotiveerd van deze toetswaarden af te wijken. Bijvoorbeeld omdat er concreet zicht is op een verbetering van de achtergrondbelasting of er vanwege het gebruik weinig hinder is te verwachten of acceptabel wordt geacht. Een nadere motivering en besluitvorming zijn dan wel nodig.

Het toetsen op de achtergrondbelasting kent geen grondslag in de Wgv.

Een dergelijke toets is wel aan de orde bij besluiten op grond van de Wet op de ruimtelijke ordening (Wro), bij het nemen van planologische besluiten.

In de bijlagen van deze rapportage zijn kaarten opgenomen waarin de streef- en toetswaarden met betrekking tot de achtergrondbelasting (beleidsregel 2013) zijn vergeleken met de geurbelasting op basis van de vergunde rechten van veehouderijen, peildatum 2015. Uit deze kaarten blijkt dat in vooral in het buitengebied een aantal gebieden zijn met een hogere geurbelasting (hoger dan toetswaarden), maar dat in deze gebieden weinig woningen of andere voor geurhinder gevoelige functies zijn gelegen. Kernen met een hogere geurbelasting zijn Maren-Kessel, Lith, Herpen, het Wild, Haren, Dieden en Deursen.

In onderstaande kaart is de geurbelasting op basis van de vergunde rechten van veehouderijen in Oost-Brabant weergegeven. In vergelijking met de vee-dichte gebieden in andere gemeenten in Noordoost- en Zuidoost Brabant is de geurbelasting uit stallen van veehouderijen binnen het grondgebied van de gemeente Oss minder hoog, maar wel hoger dan de geurbelasting in het Gelders rivierengebied.

Figuur 5 Cumulatieve geurbelasting (achtergrondbelasting) op basis van vergunde rechten van veehouderijen, Noord-Brabant, Limburg en Gelderland. Peildatum 2013-2015. Classificatie achtergrondbelasting volgens handreiking Wgv voor de concentratiegebieden. Bron: provinciale bestanden met vergunningen veehouderijen, bewerking ARCADIS.

Plattelandswoningen

In de wetgeving is een aantal “uitzonderingen” opgenomen met betrekking tot de bescherming van woningen tegen geurhinder van veehouderijen. Het betreft de realisatie van een woning op een voormalig bouwblok van een veehouderij of een woning die al aanwezig was op een voormalig bouwblok van een veehouderij die is gestopt na 19 maart 2000 (artikelen 3.2 en 14.2 Wgv).

Via de Wet Plattelandswoningen kan de gemeente regelen dat voormalige bedrijfswoningen geen bescherming meer krijgen tegen geur of geluid van de eigen veehouderij. Bedrijfswoningen van veehouderijen waarin burgers wonen, blijven bij gebruik making van deze mogelijkheid onderdeel van de inrichting, bestemd als bedrijfswoning, maar waarbij bewoning door derden planologisch is geregeld. Ook bij het (her-)bestemmen van voormalige bedrijfswoningen tot plattelandswoningen moet beoordeeld worden of er sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

3 PROVINCIALE EN LANDELIJKE ONTWIKKELINGEN

3.1 Provinciale kaders

Ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden veehouderijen

In april 2005 hebben Provinciale Staten zeven reconstructieplannen vastgesteld, waaronder het Reconstructieplan Maas en Meierij, waartoe de gemeente Oss behoort. De reconstructieplannen hebben hun basis in de Reconstructiewet concentratiegebieden. De reconstructiegebieden zijn in de Reconstructieplannen gebied dekkend verdeeld in extensiveringsgebieden, verwevingsgebieden en landbouwontwikkelingsgebieden.

Het beleid voor de intensieve veehouderij zoals dat in de reconstructieplannen is vastgesteld is later in de provinciale Verordening ruimte deels overgenomen. Maar het is op een aantal onderdelen aangescherpt, mede naar aanleiding van de behandeling van het Burgerinitiatief over de negatieve gevolgen en schaalvergroting in de intensieve veehouderij.

Het betreft de volgende aanscherpingen.

- Binnen extensiveringengebieden is geen nieuwvestiging, uitbreiding (van bouwblokken), hervestiging of omschakeling van intensieve veehouderijen mogelijk. Uitbreiding van bebouwing ten behoeve van intensieve veehouderij binnen het bestaande bouwblok is sinds 1 oktober 2010 niet meer mogelijk.
- Binnen verwevingsgebieden en LOG's is hervestiging of uitbreiding onder vooraarden mogelijk. Bouwblokken mogen, enkele uitzonderingen daargelaten, niet groter worden dan 1,5 hectare. Nieuwvestiging is niet (meer) mogelijk, omschakeling (onder) voorwaarden nog wel.

Met de herziening van de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening en de Verordening ruimte in 2014, is het onderscheid tussen verwevingsgebieden en landbouwontwikkelingsgebieden komen te vervallen. Landbouwontwikkelings-gebieden hebben vanuit de provinciale optiek geen functie meer.

Daarnaast is het provinciale beleid gebaseerd op het uitgangspunt dat ontwikkelruimte verdiend moet worden met stappen in verduurzaming.

Dit uitgangspunt geldt voor alle veehouderijen, dus niet alleen op de intensieve veehouderijen. Om de gewenste transitie naar een zorgvuldige veehouderij te ondersteunen, worden voorwaarden gesteld aan ontwikkelingen van veehouderijen. De criteria voor de stappen in verduurzaming zijn instrumenteel ingevuld met een maatlat, de Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij (hierna: BZV).

Door ontwikkelruimte op bedrijfsniveau te koppelen aan een score, gegroepeerd rond de thema's volksgezondheid, dierenwelzijn en – gezondheid, natuur en milieu, wil de provincie bereiken dat iedere ontwikkeling van een veehouderij gepaard gaat met een meer duurzame bedrijfsvoering.

Voor veehouderijen is het volgende systeem uitgewerkt:

Hoofdregeel: de bebouwing wordt op de muur begrensd, er wordt geen uitbreiding toegelaten van bestaande bouwblokken en er is geen omschakeling of VAB-vestiging van veehouderijen mogelijk. Dit betekent dat iedere ontwikkeling van veehouderijen- ook binnen toegekende bouwblokken- wordt stil gelegd.

Uitzondering: aan alle veehouderijen buiten het gebied Beperking veehouderij (de voormalige extensiveringsgebieden) kan ontwikkelingsruimte geboden worden (uitbreiding bebouwing binnen het vigerende bouwblok, uitbreiding bouwblokken tot maximaal 1,5 hectare en omschakeling naar een veehouderij tot ten hoogste 1,5 hectare) mits dit bijdraagt aan de ontwikkeling van een zorgvuldige veehouderij. Hieraan zijn diverse voorwaarden verbonden, zoals een zorgvuldige dialoog en normen voor geur en fijn stof op gebiedsniveau.

De integrale zonering voor de intensieve veehouderij is vervallen. De functie van extensiveringsgebied blijft wel behouden. Daarvoor is een aparte aanduiding opgenomen: Beperkingen veehouderij. Grondgebonden veehouderijen die gelegen zijn in de zone "Beperkingen veehouderij" kunnen wel uitbreiden tot een bouwblok van maximaal 1,5 hectare.

In de provinciale Verordening ruimte zijn geurnormen opgenomen

In de provinciale Verordening ruimte 2014 staan regels waarmee een gemeente rekening moet houden bij het ontwikkelen van bestemmingsplannen.

In artikel 7.3 lid 1d van de verordening ruimte 2014 is het volgende opgenomen:

Een bestemmingsplan gelegen in gemengd landelijk gebied kan voorzien in een uitbreiding van, een vestiging van of een omschakeling naar een veehouderij, mits is aangetoond dat de kans op cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten, in de bebouwde kom niet hoger is dan 12 % en in het buitengebied niet hoger is dan 20 %, tenzij er -indien blijkt dat de achtergrondbelasting hoger is dan voornoemde percentages-maatregelen worden getroffen door de veehouderij die tot een daling leiden van de achtergrondbelasting, welke ten minste de eigen bijdrage aan de overschrijding van de achtergrondbelasting compenseert;

Middels de Verordening ruimte 2014 stelt de provincie dus grenzen aan de achtergrondbelasting bij het beoordelen van de aanvaardbaarheid van een ruimtelijke ontwikkeling van een veehouderij. Die normen zijn dus niet bedoeld voor het beoordelen van de aanvaardbaarheid van woningbouw of andere voor geurhinder gevoelige objecten nabij veehouderijen. Wel is er indirect een relatie, omdat de realisatie van woningen nabij veehouderijen kan leiden tot een beperking van de ontwikkelingsmogelijkheden van omliggende veehouderijen (toets wel of geen aantasting bestaande rechten).

Sinds 2014 stuurt de Provincie Noord-Brabant via de ruimtelijke ordening op de cumulatieve geurbelasting bij uitbreiding van intensieve veehouderijen. Gemeenten zijn verplicht die provinciale toets toe te passen bij nieuwe ruimtelijke procedures van veehouderijen. Die provinciale normen zijn niet direct van toepassing bij de ontwikkeling van woningen of andere voor geur gevoelige functies nabij veehouderijen. Uitgaande van de hinderpercentages uit de Verordening ruimte 2014 en de handleiding van de Wgv, geldt voor veehouderijen in Oss bij ontwikkeling een maximale achtergrondbelasting van 10 Ou in de bebouwde kom en maximaal 20 Ou in het buitengebied. Het betreft de maximale geurbelasting op voor geurgevoelige objecten, gelegen nabij de veehouderij die ontwikkelt. Is de belasting nu al hoger, dan moet de geurbelasting worden verminderd, naar rato van de bijdrage aan die overbelasting. Ontwikkelt een veehouderij niet, dan is er geen verplichting tot verminderen van de geurbelasting. Net zoals dat geldt voor het wel of niet voldoen aan gemeentelijke normen: deze zijn alleen van belang bij uitbreiding van het aantal dieren of een veranderingen van de stallen die kunnen leiden tot een toename van de geurbelasting,

3.2 Evaluatie van de Wet geurhinder en veehouderij

In de afgelopen jaren is er van diverse kanten kritiek geuit op de regelgeving voor geurhinder ten gevolge van de veehouderijen. De kritiek betreft vooral de hoogte en onderbouwing van de normen en de mogelijkheden die gemeenten hebben om bestaande overlast te verminderen.

In een door de staatssecretaris van Milieu ingestelde bestuurlijke werkgroep werken de VNG en IPO, LTO Nederland, GGD 'en, Milieufederaties en afgevaardigden van burgergroeperingen sinds het voorjaar van 2015 aan een gezamenlijk advies over de toekomstige geurregelgeving voor veehouderij.

In het opgeleverde tussentijds advies van juli 2015 staan de gezamenlijk gedragen adviezen voor een groot aantal onderwerpen voor het toekomstige stelsel voor geurregelgeving veehouderij onder de Omgevingswet. Het zoveel mogelijk voorkomen van nieuwe overlastsituaties en voldoende zicht op het substantieel verminderen van bestaande overlastsituaties zijn de belangrijke pijlers van het tussenadvies. De partijen vragen ook om een aantal verbeteringen binnen het huidige wettelijke stelsel door te voeren, recent onderzoek van de GGD naar de hinderbeleving te valideren en de effecten van andere rijksnormen in beeld te brengen. Een eerste validatie van het GGD-onderzoek, uitgevoerd door het RIVM, is in oktober 2015 afgerond.

De Staatssecretaris heeft op 29 september 2015 de Tweede Kamer geïnformeerd over de tussenresultaten en aangegeven na de afronding van het advies met een beleidsreactie te komen (TK-brief van 29 september 2015, met kenmerk IenM/BSK-2015/189935). De adviezen van de bestuurlijke werkgroep worden betrokken bij de uitvoeringsregels van de nieuwe Omgevingswet. Invoering van die nieuwe regelgeving is voorzien in 2019.

Hoofdpunten van het tussentijds advies werkgroep evaluatie geurregeling

- Voorkom geurhinder zo veel als redelijkerwijze mogelijk is.
- Gebruik de best beschikbare technieken voor nieuwe en bestaande bedrijven.
- Geef gemeenten bevoegdheden om in die situaties aanvullende eisen te kunnen stellen om geurbelasting binnen een ambitieuze termijn terug te dringen.
- Eén toetsingskader voor bouw- en milieuprocedures, bij vergunningverlening toetsing aan normen met betrekking tot cumulatieve geurhinder.
- Toets vooraf op geur voor veehouderijen die niet vergunningplichtig zijn, heroverweging van het onderscheid tussen concentratie- en niet-concentratiegebieden.
- Aanpassing van de werkwijze met vaste afstanden voor nertsbedrijven en (grotere) melkveebedrijven.
- Verbeterpunten voor de korte termijn: herijking van emissiefactoren, reductiepercentages en berekeningsmethoden, onderzoek naar de mate van geurbelasting van luchtwassers, handreiking over te nemen maatregelen om geuroverlast te voorkomen en te verminderen.
- Valideer recent hinderbelevingsonderzoek in Noord-Brabant en Limburg, in andere regio's om te onderzoeken of verschillen in perceptie, plaats en tijd leiden tot andere hinderpercentages bij dezelfde blootstelling.

3.3 Geur en gezondheid

Uit het rapport "Geur en gezondheid, onderdeel veehouderij en geur" (behorend bij het RIVM-rapport 2015-0106) onderstaande passages ontleend:

De blootstelling aan geur kan verschillende nadelige effecten op de gezondheid hebben. Het meest voorkomende en beschreven nadelige effect van geur is hinder. Voor de relatie tussen de blootstelling aan geur en hinder zijn verschillende geurkarakteristieken belangrijk. De belangrijkste zijn de sterkte van de geur (geurconcentratie) gecombineerd met de duur en de aangenaamheid van de geur (hedonische waarde).

Hoe hoger de geurbelasting wordt, hoe meer kans dat mensen gehinderd zijn en hoe hoger het percentage dat gehinderd of ernstig gehinderd is. Het is echter niet eenvoudig te zeggen hoeveel geurhinder gezondheidskundig gezien aanvaardbaar is. Bij het optreden van hinder of ernstige hinder moet afgewogen worden of de situatie aanvaardbaar is. Uitgangspunt hierbij zijn de beleidsdoelstellingen. Voor haar advisering met betrekking tot het percentage (ernstige) hinder sluit de GGD aan een richtwaarde van maximaal 12% kans op hinder (0-3% ernstige hinder) en een bovenwaarde van maximaal 20% kans op hinder (tot 10% ernstige hinder).

Uit het informatieblad intensieve veehouderij en gezondheid, update 2011 van de GGD zijn onderstaande passages ontleend:

"Het waarnemen en waarden van geur verschilt per persoon. Een onaangename geur veroorzaakt ten eerste (ernstige) hinder. Daarnaast hangt in veel situaties geur samen met andere klachten zoals depressie, verminderde kwaliteit van leven en moeheid. De hinder gaat dan vergezeld van stress gerelateerde lichamelijke gezondheidseffecten. Daarnaast kan geurwaarneming leiden tot verstoring van gedrag of activiteiten zoals slechte ventilatie, niet graag thuis zijn of naar buiten gaan, minder diep ademen en sociaal isolement (geen bezoek meer ontvangen).

Er is geen eenduidige dosis-effectrelatie bekend tussen geurbelasting en gezondheidsklachten. Ook is er weinig bekend over de mate van geurbelasting en de ervaren geurhinder in relatie tot de afstand tot een intensieve veehouderij. Mensen met astma, allergieën, bepaalde vormen van overgevoeligheid zoals meervoudig chemische overgevoeligheid en mensen die bezorgd zijn, ervaren eerder hinder en bijbehorende gezondheidsklachten dan anderen".

Advies gezondheidsraad

Het advies "Gezondheidsrisico's rond veehouderijen" van de gezondheidsraad van 30 november 2012 geeft een actueel overzicht van de stand van zaken van kennis(leemten) en gezondheidsrisico's en legt ook een relatie met geurhinder.

De essentie van het advies is dat niet bekend is tot welke afstand omwonenden van veehouderijen verhoogde gezondheidsrisico's lopen. Daarom is er niet op wetenschappelijke gronden één landelijke 'veilige' minimumafstand vast te stellen tussen veehouderijen en woningen.

Er is dus te weinig informatie om een wetenschappelijk onderbouwde norm vast te stellen voor een veilige afstand tussen een veehouderijbedrijf en woningen.

Dat brengt volgens de gezondheidsraad met zich mee dat de effectiviteit van op risicoreductie gerichte maatregelen zich evenmin goed laat bepalen. "Wel zijn er onderzoeksprogramma's gericht op verbetering van de bedrijfsvoering en bedrijfshygiëne in de veehouderij. Terugdringing van emissies, met aandacht voor stof- en geuruitstoot, maakt daar integraal deel van uit.

Zo konden veel varkensbedrijven door de inzet van luchtwassers hun geuruitstoot beperken en hun bedrijfsschaal vergroten. Bekend is echter dat het doelmatig functioneren van luchtwassers op veel bedrijven te wensen overlaat, met als ongunstig gevolg dat de kans op ernstige geurhinder bij omwonenden toeneemt."

Volgens de gezondheidsraad zijn niet alleen harde gegevens van belang, maar ook de zorgen van mensen. Volgens de gezondheidsraad heeft de maatschappelijke onrust over de intensieve veehouderij behalve met gezondheidsrisico's, ook te maken met risicopercepties en geurhinder. Geurhinder vermindert de kwaliteit van leven. Bovendien hebben omwonenden vaak het gevoel dat ze geen controle hebben over de situatie, wat de ongerustheid kan vergroten en stress kan veroorzaken.

De gezondheidsraad beveelt daarom aan dat op lokaal niveau beleid gemaakt wordt en minimumafstanden tussen veehouderijen en woningen worden vastgesteld.

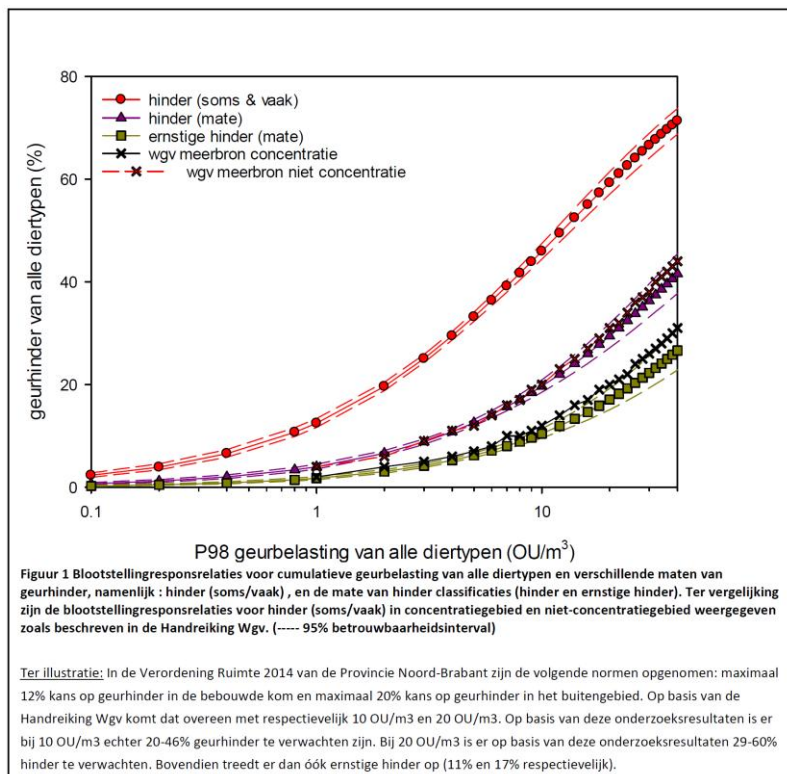
De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) stelt een ondergrens aan de toegestane afstand tussen de buitenzijde van een dierenverblijf en de buitenzijde van een nabijgelegen woning van derden. Echter, zowel eerdere geurnormen als de huidige adviesnormen in de Wgv zijn volgens de gezondheidsraad niet gebaseerd op een relatie tussen geurbelasting en kans op hinder (maar afgeleid van afstanden uit eerdere regelgeving). Ook signaleert de gezondheidsraad dat de normstelling voor geurhinder door veehouderijbedrijven aanzienlijk soepeler is dan die voor industriële bedrijfstakken. Volgens de gezondheidsraad is het van belang de wetgeving en handhaving op dit gebied, op basis van nader onderzoek, wetenschappelijk steviger te funderen.

Brief GGD Brabant/Zeeland over resultaten geuronderzoek 2014

Bureau Gezondheid, Milieu & Veiligheid van de GGD Brabant/Zeeland (Bureau GMV) en het Institute for Risk Assessment Sciences (IRAS) van Universiteit Utrecht onderzochten in 2014 de relatie tussen geurbelasting afkomstig van veehouderijen en de ervaren geurhinder bij ruim 13.000 respondenten op het platteland en in kleinere kernen van Noord-Brabant en Noord-Limburg. Het onderzoek werd uitgevoerd in het kader van de Academische Werkplaats Milieu & Gezondheid.

In een brief van 10 maart 2015 heeft de GGD Brabant/Limburg Brabantse gemeenten geïnformeerd over de onderzoeksresultaten.

Deze resultaten bevestigen volgens de GGD signalen dat er bij gegeven geurbelasting aanzienlijk meer geurhinder voorkomt dan op basis van de Handreiking Wgv (Wet geurhinder veehouderij) te verwachten zou zijn. De relatie tussen geurbelasting en hinder blijkt bovendien afhankelijk te zijn van diersoort. De GGD adviseert de resultaten mee te nemen in de (landelijke) evaluatie en harmonisatie van de Geurhindersystematiek en roept ook gemeenten en provincies op de resultaten te gebruiken als opstap voor vernieuwd geurhinderbeleid.

Figuur 6 Relatie tussen blootstelling aan geurhinder (cumulatief) en de kans op geurhinder, GGD/IRAS onderzoek vergeleken met de relatie in concentratiegebieden en niet-concentratiegebieden uit de Handreiking Wgv (bron: brief GGD, 10 maart 2015)

Het RIVM heeft in 2015 een duidingsonderzoek uitgevoerd waarin de onderzoeksmethodiek en resultaten van het onderzoek van de GGD en Universiteit van Utrecht zijn vergeleken met het onderzoek dat door PRA is uitgevoerd in 2001. Het onderzoek van PRA is gebruikt in de handleiding bij de Wet geurhinder en veehouderij. Het RIVM geeft aan dat het GGD-IRAS het meest recente beeld geeft van de relatie tussen geurhinder en de blootstelling aan geur uit stallen van veehouderijen in Noord-Brabant en Noord-Limburg. Het toepassen van de gevonden relatie voor specifieke locaties kent echter de nodige beperkingen. Bijvoorbeeld omdat persoonlijke en conceptuele factoren van belang zijn en er aan de gemodelleerde blootstelling (modelmatig bepaalde geurhinder) allerlei onzekerheden kleven. Ook het duidingsonderzoek van het RIVM wordt bij de evaluatie van de regelgeving en onderbouwing van de (landelijke) geurnormen betrokken.

Advisering GGD met betrekking tot normen achtergrondbelasting in het kader van de landelijke evaluatie geurregeling

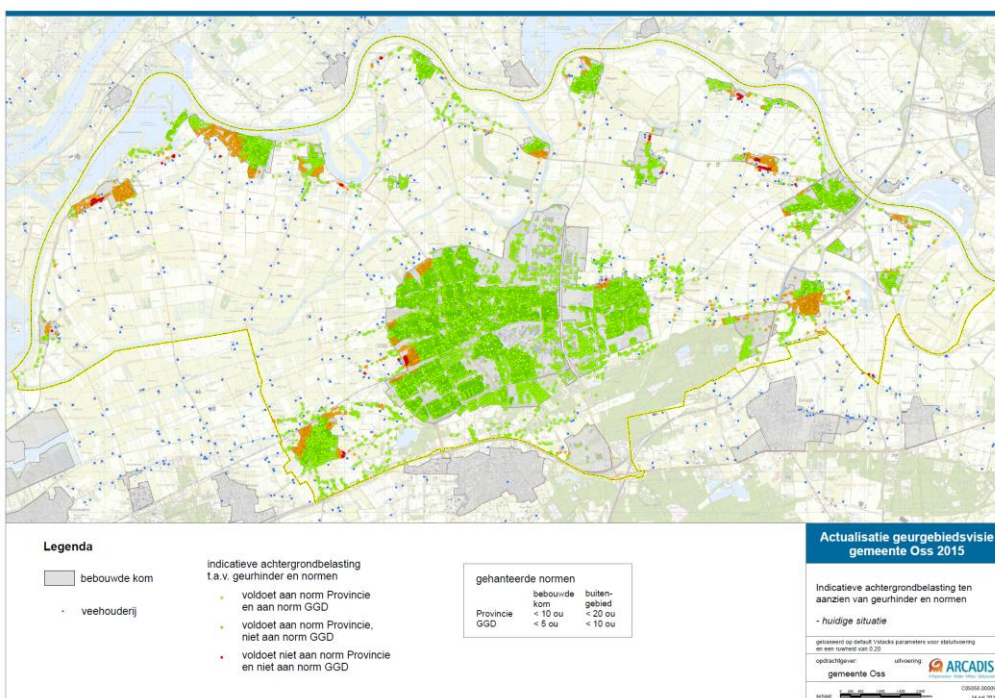
De in de landelijke evaluatie betrokkenen partijen geven aan dat het verschil tussen de berekende geurbelasting en de ervaren hinder groot is. Dit kan veroorzaakt worden door onder andere onzekerheden en onvolkomenheden in de gebruikte emissiefactoren en geurverspreidingsberekeningen. Of door een verandering in de acceptatie van geurhinder door omwonenden van veehouderijen. Het hiervoor beschreven hinderbelevingsonderzoek uit 2014 (GGD, IRAS, publicatie in 2015) geven aanleiding om de hoogte en onderbouwing van de geurnormen (rijk, gemeenten) te heroverwegen, aldus de GGD. Dat grootschalig onderzoek is uitgevoerd in vee-dichte gebieden in Noord-Brabant en Limburg en de daarin gevonden relatie laat een veel hogere kans op geurhinder zien bij dan nu is opgenomen in de handreiking bij de Wgv. De VNG vindt verbreding van dit onderzoek in andere regio's noodzakelijk omdat het vermoeden bestaat dat verschillen in perceptie in plaats en tijd zullen leiden tot andere hinderpercentages bij gelijkblijvende blootstelling.

De GGD 'en pleiten voor een maximaal hinderpercentage van 12% voor de bebouwde kom en maximaal 20% voor het buitengebied. Uitgaande van de resultaten van het onderzoek van GGD en IRAS, resulteren die maximale hinderpercentages volgens de GGD in veel strengere geurnormen dan de huidige wettelijke basisnormen: een maximale waarde voor de achtergrondbelasting in de bebouwde kom van 4,7 Ou (bij pluimvee lager) en het buitengebied maximaal 10,3 Ou (bij pluimvee lager).

De VNG geeft in haar bijdrage ten behoeve van de landelijke evaluatie aan dat gemeenten behoefte hebben aan meer duidelijkheid over hoe zij moeten omgaan met de nieuwe inzichten uit het GGD-onderzoek. Het is voor gemeenten lastig om de eerdere geuronderzoeken zoals het PRA-onderzoek uit 2001 te vergelijken met de uitkomsten van het GGD/IRAS-onderzoek.

In onderstaande kaart (ook opgenomen in de bijlage) is het effect van de verschillen tussen de (strengere) adviezen van de GGD en de toetswaarden voor de achtergrondbelasting zoals die momenteel door de gemeente Oss (geurgebiedsvisie en beleidsregel 2013) en de Provincie Noord-Brabant (Verordening ruimte 2014) gehanteerd worden, in beeld gebracht voor de gemeente Oss.

- maximaal 10 Ou (provincie) c.q. maximaal 10 of 13 Ou (gemeente Oss, in Oss gelden lagere normen voor bedrijventerreinen) voor de bebouwde kom versus maximaal 5 Ou (afgerond) achtergrondbelasting volgens de GGD;
- maximaal 20 Ou achtergrondbelasting voor gevoelige objecten in het buitengebied (provincie en gemeente Oss, in Oss geldt dat ook voor bedrijventerreinen) versus maximaal 10 Ou achtergrondbelasting (afgerond) volgens de GGD.

Figuur 7 Indicatieve achtergrondbelasting ten aanzien van geurhinder en normen provincie en voorstel GGD. Groen: achtergrondbelasting lager dan normen provincie en GGD. Rood: achtergrondbelasting hoger dan normen provincie en GGD. Oranje: achtergrondbelasting lager dan normen provincie maar hoger dan normen GGD.

Uit bovenstaande kaart (zie ook de bijlage) is af te leiden dat voor de gemeente Oss vooral de verschillen in de normen voor de bebouwde kom tussen provincie/gemeente en GGD tot de grootste verschillen in beoordeling van het woon- en leefklimaat leiden. In randen van kernen als Geffen, Oss, Berghem, Megen, Haren en Ravenstein en in grotere delen van kernen als Maren-Kessel, 't Wild, Lith, Lithoijen, Herpen, Dieden, Deursen-Dennenburg en Neerloon is de cumulatieve geurbelasting volgens de GGD te hoog maar nog voldoende volgens de normen van de provincie en de gemeente.

De onderzoekresultaten van de GGD en IRAS geven volgens de GGD aanleiding tot een harmonisatie en aanscherping van de geurnormen in de landelijke regelgeving. De GGD Brabant/Zeeeland adviseert dit ook aan haar gemeenten. Een complicerende factor daarbij is dat het onderzoek nog niet is gevalideerd door onderzoek in andere regio's, de kans op hinder maar ten dele wordt bepaald door de geurbelasting, de berekening van de geurbelasting vele onzekerheden kent en dat de resultaten van het onderzoek van de GGD/IRAS afwijken van onderzoek dat in ongeveer dezelfde periode is uitgevoerd (Gezondheidsmonitor GGD 'en, CBS en RIVM uit 2012).

Een mogelijk, voorlopig, aangrijpingspunt is, dat de relatie tussen de berekende geurbelasting en de kans op geurhinder uit het GGD-IRAS-onderzoek meer overeen lijkt te komen met de relatie tussen geurbelasting en hinder voor de niet-concentratiegebieden (uit de handreiking Wgv), dan met de relatie tussen geurhinder en hinderkans voor de concentratiegebieden uit die handreiking. De "standaard" normen voor de niet-concentratiegebieden (2 voor de bebouwde kom en 8 voor het buitengebied) bieden meer bescherming tegen geurhinder dan de "standaard" normen voor de concentratiegebieden (3 voor de bebouwde kom en 14 voor het buitengebied) en lijken ook dichter bij de resultaten van het onderzoek van de GGD en IRAS te liggen.

De normen die de (voormalige) gemeente Oss sinds 2013 hanteert voor de beoordeling van de cumulatieve geurbelasting hanteert (voor alle ruimtelijke ontwikkelingen) liggen dicht bij de normen die de provincie sinds 2013 hanteert voor de beoordeling van uitbreiding van bebouwing van intensieve veehouderijen. Maar de normen van Oss zijn voor landelijke kernen en het buitengebied minder streng. De provinciale normen (maximaal 10 Ou cumulatief voor kernen, maximaal 20 Ou voor het buitengebied) zien niet toe op de toetsing van de geurbelasting bij de realisatie van nieuwe woningen of andere voor geurhinder gevoelige functies, ze zijn alleen van toepassing om uitbreidingen van intensieve veehouderijen te toetsen. De normen van Oss gelden ook voor de beoordeling van de geurbelasting bij de realisatie van nieuwe woningen of andere voor geurhinder gevoelige functies.

De normen die de achtergrondbelasting die de GGD adviseert zijn veel strenger dan de normen voor de achtergrondbelasting die de gemeente en de provincie hanteren. De GGD adviseert normen die, afgerond, twee keer zo streng zijn dan de normen van de gemeente en provincie.

4 GEURBELASTING EN EFFECT HARMONISATIE VOOR Geffen

4.1 Geurbelasting uit stallen van veehouderijen

De (voormalige) gemeente Oss heeft een toetsingskader vastgesteld met betrekking tot de maximale geurbelasting door meerdere veehouderijen samen, vastgesteld.

In deze paragraaf is beschreven hoe hoog de cumulatieve geurbelasting van veehouderijen in en rond Geffen is, in relatie tot de beleidsregel die voor (voormalig) Oss in 2013 is opgesteld. De voormalige gemeente Maasdonk heeft dergelijke regels niet vastgesteld.

In onderstaande is de achtergrondbelasting (de cumulatieve geurbelasting) van alle veehouderijen samen in Oss en omgeving, inclusief het voormalige grondgebied van Maasdonk, vertaald naar de kans op geurhinder. Hierbij is een onderscheid gemaakt tussen de bebouwde kom en het buitengebied en gebruik gemaakt van de relatie tussen de berekende geurbelasting, de kans op hinder en de beoordeling van het woon- en leefklimaat uit de toelichting van de Wgv, zoals in hoofdstuk 2 is beschreven.

Beoordeling leefklimaat	Aantal voor geurhinder gevoelige objecten in de bebouwde kom	Aantal voor geurhinder gevoelige objecten in het buitengebied
Zeer goed	25.902	419
Goed	11.801	906
Redelijk goed	374	231
Matig	40	44
Tamelijk slecht	3	14
Slecht	0	5
Zeer slecht	0	1
Extreem slecht	0	1
Totaal aantal objecten	38.120	1621

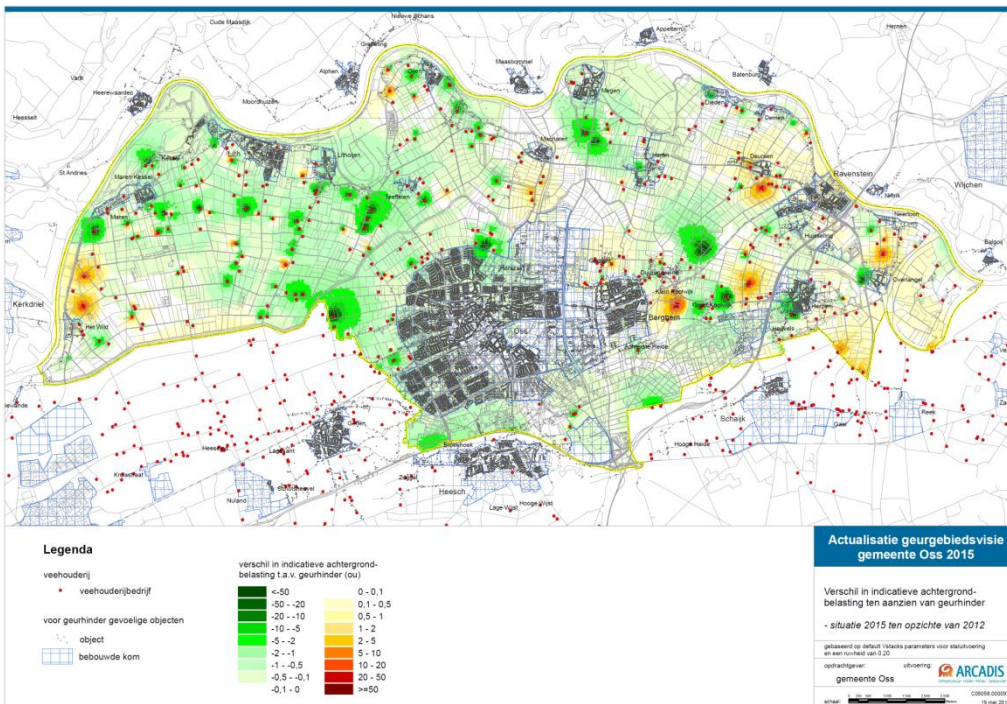
Tabel 5 achtergrondbelasting, huidige situatie 2015, totaal gemeente Oss (vergunde rechten veehouderijen, op basis van toelichting Wgv, concentratiegebied)

Uit deze tabel blijkt dat het woon- en leefklimaat, uitgaande van de classificatie van de achtergrondbelasting op basis van de toelichting van de Wgv, voor verreweg de meeste objecten (woningen en andere voor geurhinder gevoelige objecten) als redelijk goed tot zeer goed wordt aangemerkt. Voor 108 objecten (circa 0,3% van de bijna 40.000 objecten) is er sprake van een matig tot slecht woon- en leefklimaat. In de gemeente Oss betreft het vooral situaties waarbij woningen op korte afstand van een individueel bedrijf zijn gelegen.

In de bijlagen van deze rapportage zijn kaarten opgenomen waarin de streef- en toetswaarden met betrekking tot de achtergrondbelasting (beleidsregel 2013) zijn vergeleken met de geurbelasting op basis van de vergunde rechten van veehouderijen, peildatum 2015. Uit deze kaarten blijkt dat in vooral in het buitengebied een aantal gebieden zijn met een hogere geurbelasting (hogere dan toetswaarden). Kernen met een hogere geurbelasting zijn Maren-Kessel, Lith, Herpen, het Wild, Haren, Dieden en Deursen.

Voor verreweg de meeste gebieden/woningen in Oss is de vergunde geurbelasting uit stallen van veehouderijen lager dan de toetswaarde, dus “voldoende” of “goed” op basis van de beleidsregel “ruimtelijke ontwikkelingen en geurhinder 2013”.

In onderstaande kaart is de ontwikkeling van de vergunde geurbelasting uit stallen van veehouderijen in de periode 2012 – 2015. Deze kaart is ook in de bijlagen opgenomen, net als een kaart met de ontwikkeling van de geurbelasting uit stallen van veehouderijen in de periode 2014 - 2015.

Figuur 8 Ontwikkeling vergunde achtergrondbelasting 2012 – 2015. Groen: afname vergunde achtergrondbelasting. Geel-oranje-rood: toename van de vergunde achtergrondbelasting.

Tussen 2012 en 2015 is het aantal veehouderij-locaties 8% afgenomen en is de vergunde geuremissie uit stallen van veehouderijen 11% gedaald (cijfers voor de gemeente Oss anno 2015). De vergunde geurbelasting is in grote delen van de gemeente afgenomen. Aandachtspunt is een toename van de vergunde geurbelasting van 2012 bij kernen waar de geurbelasting al hoger is: Herpen, Deursen, Neerloon, Macharen en het Wild. En in delen van het buitengebied (bij de genoemde kernen, in Koolwijk en het voormalig landbouwontwikkelingsgebied bij Reek en Herpen. In de periode 2014–2015 was er in nagenoeg de hele gemeente sprake van een afname van de geurbelasting, behalve bij Neerloon en Overlangel.

De ontwikkeling van de vergunde geuremissie en geurbelasting is de afgelopen jaren gedaald en is in grote lijnen passend bij gewenste ontwikkeling. Wel zijn er een aantal aandachtspunten bij kleinere kernen en delen van het buitengebied. Ten opzichte van de veedichte-gebieden in Noord-Brabant en Limburg is de problematiek ten aanzien van de cumulatie van geur en een hoge geurbelasting op woningen die dichtbij grote intensieve veehouderijen zijn gelegen, beperkt.

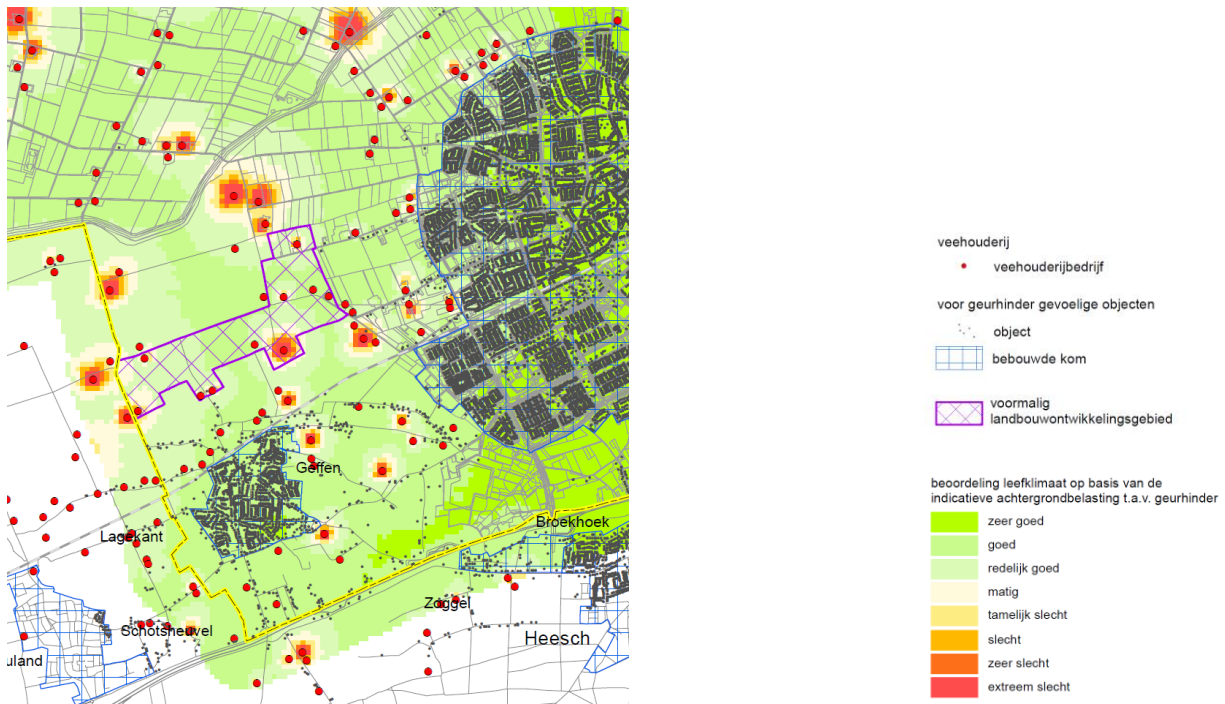
4.2 Effect toepassen beleidsregel achtergrondbelasting voor Geffen en buitengebied

In onderstaande tabel is de achtergrondbelasting op dezelfde wijze als in tabel 5 vertaald naar de kans op geurhinder, maar nu alleen voor woningen op het grondgebied van de voormalige gemeente Maasdonk (nu behorende tot de gemeente Oss).

Beoordeling leefklimaat	Aantal voor geurhinder gevoelige objecten in de bebouwde kom	Aantal voor geurhinder gevoelige objecten in het buitengebied
Zeer goed	96	12
Goed	1.547	236
Redelijk goed	10	46
Matig	3	9
Tamelijk slecht	1	0
Slecht	0	0
Zeer slecht	0	1
Extreem slecht	0	1
Totaal aantal objecten	1.657	305

Tabel 6 achtergrondbelasting, huidige situatie 2015, Geffen inclusief buitengebied (vergunde rechten veehouderijen, o.b.v. toelichting Wgv, concentratiegebied)

Voor Geffen en het omliggende buitengebied blijkt dat het woon- en leefklimaat, uitgaande van bovenstaande classificatie van de achtergrondbelasting, voor de meeste objecten (woningen en andere voor geurhinder gevoelige objecten) als goed wordt aangemerkt. Voor 15 objecten (circa 0,75% van de bijna 2000 objecten) is er sprake van een matig tot slecht woon- en leefklimaat. Ook in dit deel van de gemeente Oss betreft het vooral situaties waarbij woningen op korte afstand van een individueel bedrijf zijn gelegen. In onderstaand figuur is de achtergrondbelasting (vergund 2015, classificatie toelichting Wgv) voor Geffen en het omliggende buitengebied weergegeven.

Figuur 9 Cumulatieve geurbelasting (achtergrondbelasting) op basis van vergunde rechten van veehouderijen, peildatum 2015. Uitsnede Geffen en buitengebied. Classificatie achtergrondbelasting volgens handreiking Wgv)

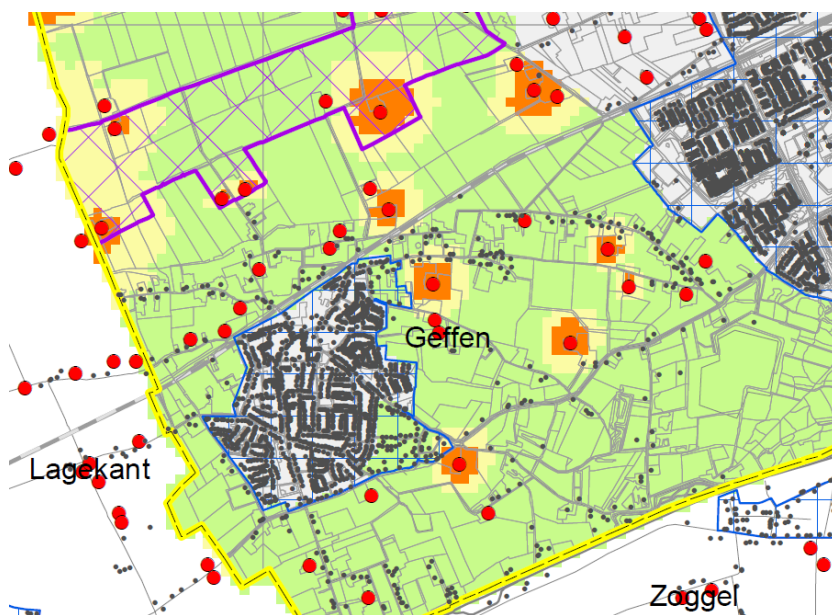
Toets achtergrondbelasting Geffen en buitengebied aan de beleidsregel Oss 2013

In de bijlage van dit rapport zijn kaarten opgenomen waarin de vergunde achtergrondbelasting in 2015 is vergeleken met de streef- en toetswaarden ten aanzien van de achtergrondbelasting zoals die in 2013 zijn vastgesteld. Zie ook tabel 4 in paragraaf 2.4.

Voor die kernen waar een geurnorm van 1 (Oss) of 2 (zoals Berghem en Lith) geldt, of voor plangebieden nabij dergelijke kernen, is als streefwaarde een maximale cumulatieve geurbelasting van 6 Ou benoemd en is een cumulatieve geurbelasting van meer dan 10 Ou als onvoldoende aangeduid. In de bebouwde kom van Geffen is de cumulatieve geurbelasting lager dan 6 Ou. De geurbelasting in de kern Geffen is dus niet hoger dan in de beleidsregel van Oss als wenselijk is aangemerkt. Het van toepassing van deze beleidsregel leidt voor de bebouwde kom van Geffen dus niet tot knelpunten voor veehouderijen of voor ontwikkelingen binnen de bebouwde kom.

Voor het buitengebied en bedrijventerreinen is als streefwaarde een maximale cumulatieve geurbelasting van 10 Ou benoemd en is een cumulatieve geurbelasting van meer dan 20 Ou als onvoldoende aangeduid. Voor grote delen van het buitengebied rondom Geffen is de cumulatieve geurbelasting lager dan 10 Ou, maar er zijn ook gebieden waar de cumulatieve geurbelasting hoger is dan 10 of 20 Ou.

Op één woning in het buitengebied rondom Geffen (nabij de voormalige grens met Oss) is de geurbelasting meer dan 20 Ou. Het betreft een woning die gelegen is op korte afstand van veehouderijen. De cumulatieve geurbelasting op een aantal woningen in lintbebouwing (Bredeweg, Bergstraat, Elst) is hoger dan 10 Ou (maar lager dan 20 Ou), volgens de beleidsregel uit 2013 aan te merken als voldoende.

Figuur 10 Classificatie achtergrondbelasting buitengebied Geffen, op basis van beleidsregel Oss vergunde situatie 2015 (groen = goed; geel = voldoende; oranje = onvoldoende)

De geurbelasting in het buitengebied rondom Geffen is voor de meeste woningen en het grootste deel van het buitengebied niet hoger dan in de beleidsregel van Oss als wenselijk is aangemerkt (dus voldoet aan de streefwaarde). Voor enkele woningen in de linten is de geurbelasting hoger dan streefwaarde, maar wordt deze als voldoende aangemerkt (dus niet zo hoog dat dit als een knelpunt wordt beschouwd).

Er is één woning, gelegen op korte afstand van een veehouderij, waar het woon- en leefmilieu vanwege de (cumulatieve) geurbelasting als onvoldoende wordt aangemerkt.

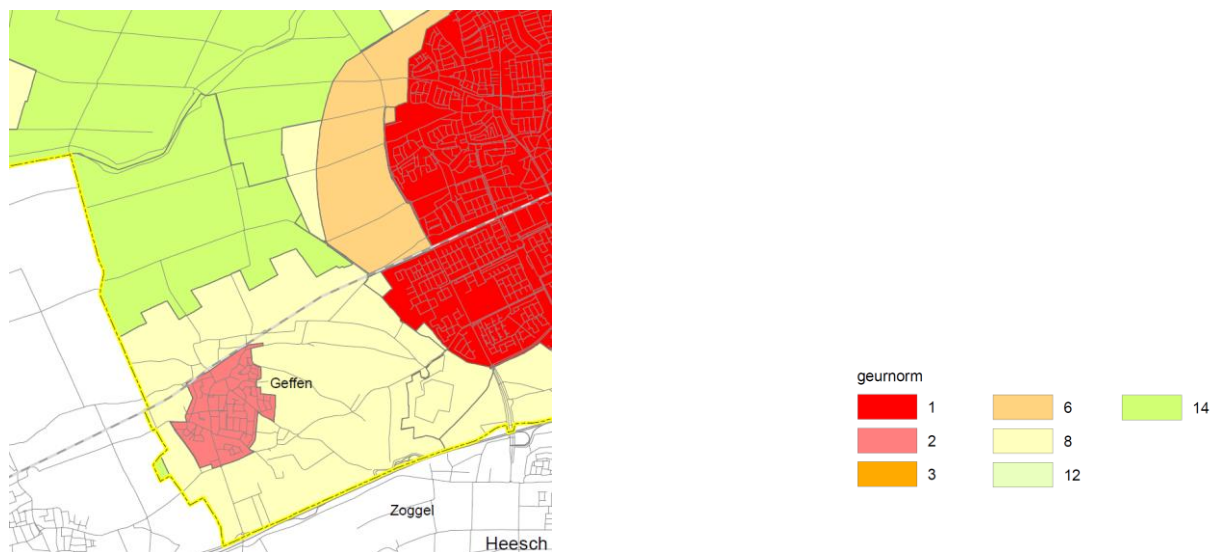
De gemeente Oss wil het geurbeleid en de daarbij behorende normen, afstanden en regels harmoniseren. Als uitgangspunt is daarbij geformuleerd dat wordt aangesloten bij de normering van de voormalige gemeente Oss, tenzij uit onderzoek blijkt dat dit tot knelpunten zou leidt. Het toepassen van de beleidsregel "ruimtelijke ontwikkelingen en geurhinder 2013" voor het grondgebied van de voormalige gemeente Maasdonk leidt niet tot knelpunten.

4.3 Effect toepassen voorgrondnormen Oss voor Geffen

Als de geurnormering (voor veehouderijen met dieren met een geuremissiefactor, zoals varkens en pluimvee) zoals die zijn vastgesteld in Oss in 2013, van toepassing worden op het voormalig grondgebied van de gemeente Maasdonk dat nu tot de gemeente Oss behoort, worden de normen voor de kern Geffen (van 3 naar 2 Ou) en voor delen van het buitengebied (het extensiveringsgebied rond Geffen, van 14 naar 8 Ou) strenger. Voor het bedrijventerreinen in Geffen (Heesterweg e.o. en Bredeweg-Leiweg) wordt de norm dan soepeler (van 3 naar 8 Ou). In (voormalig) Oss is de norm voor bedrijventerreinen soepeler dan die voor woonkernen. Voor het bedrijventerrein bij Geffen geldt die soepelere norm nu niet.

In deze paragraaf is ingegaan op het effect van een dergelijke normaanpassing voor de veehouderijen en de mogelijke ontwikkeling van de geurbelasting in en rond Geffen.

In de bijlage van dit rapport is een (grondgebied van de gemeente dekkende kaart) opgenomen waarin is beschreven hoe de geurnormen van Geffen zouden zijn, uitgaande van de systematiek uit Oss. Onderstaand figuur bevat een uitsnede van die kaart.

Figuur 11 Geurnormen Geffen en buitengebied Geffen, uitgaande van geurnormering Oss 2013

In de bijlage is een kaart opgenomen waarin het effect van de hiervoor beschreven normaanpassing heeft op de milieuruimte (voor wat betreft geur) op veehouderijen in het buitengebied van voormalig Maasdonk.

Omdat deze normaanpassing alleen effect heeft op veehouderijen met dieren met een geuremissiefactor (zoals varkens en pluimvee) zijn alleen dergelijke veehouderijen in die analyse betrokken. Van de in totaal 14 veehouderijen met (een tak) intensieve veehouderijen gelegen op het voormalige grondgebied van Maasdonk, is er voor vijf veehouderijen sprake van een effect op de uitbreidingsruimte qua geur. Dat wil zeggen de toename van de te vergunnen geuremissie, voordat de gestelde norm ten aanzien van de voorgrondgrondbelasting wordt overschreden, wordt beperkt.

Deze vijf veehouderijen kunnen op grond van de aangepaste norm wel meer geuremissie aanvragen, maar de aangepaste norm stelt dan eerder een grens dan de huidige norm. Het betreft twee veehouderijen met vleeskalveren, een varkensbedrijf, een pluimveebedrijf en een melkrundveebedrijf met een neventak intensieve veehouderij. Het pluimveebedrijf ligt in het extensiveringsgebied, de andere vier veehouderijen liggen in het voormalige landbouwontwikkelingsgebied. De milieuruimte qua geur van deze vier veehouderijen wordt beïnvloedt door de strengere norm voor een woning in het buitengebied, gelegen in het extensiveringsgebied.

Van de overige negen veehouderijen blijft voor zeven veehouderijen de uitbreidingsruimte qua geur (voorgondbelasting) gelijk. Het betreft vier varkensbedrijven, twee pluimveebedrijven en een kalverhouderij. Voor twee veehouderijen (een varkensbedrijf en een pluimveebedrijf) is er op basis van de huidige norm al sprake van een normoverschrijding. Deze veehouderijen zullen bij een verdere ontwikkeling (toename aantal dieren) de geurbelasting moeten terugdringen (via de zogenaamde 50% regeling).

De voorziene aanpassing op de milieuruimte op het gebied van geur voor veehouderijen met (een tak) intensieve veehouderij heeft een effect op enkele veehouderijen. De impact van die aanpassing is relatief beperkt. De veehouderijen behouden uitbreidingsruimte maar die wordt wel kleiner. De impact van de voorziene aanpassing op de ontwikkeling van de geurbelasting is daarmee ook als beperkt aan te duiden. Enkele woningen worden meer beschermd door een toename van geur door de nabijgelegen veehouderijen, maar gezien het beperkt aantal veehouderijen (in totaal en het aantal veehouderijen die wordt beïnvloedt), is het effect op de ontwikkeling van de geurbelasting ook beperkt.

De gemeente Oss wil het geurbeleid en de daarbij behorende normen, afstanden en regels harmoniseren. Als uitgangspunt is daarbij geformuleerd dat wordt aangesloten bij de normering van de voormalige gemeente Oss.

De voorziene aanpassing op de milieuruimte op het gebied van geur voor veehouderijen met (een tak) intensieve veehouderij heeft een effect op enkele veehouderijen. De impact van die aanpassing is relatief beperkt. Enkele woningen worden meer beschermd door een toename van geur door de nabijgelegen veehouderijen, maar gezien het beperkt aantal veehouderijen (in totaal en het aantal veehouderijen die wordt beïnvloedt), is het effect op de ontwikkeling van de geurbelasting ook beperkt.

Het toepassen van de voorgrondnormen voor veehouderijen met een geuremissiefactor uit de geurverordening van voormalig Oss voor het grondgebied van de voormalige gemeente Maasdonk leidt niet tot knelpunten.

4.4 Vaste afstanden melkveebedrijven

Voor een aantal diersoorten zijn in de Wet geurhinder en veehouderij geen emissiefactoren opgenomen, maar gelden vaste afstanden. Dit geldt bijvoorbeeld voor melkrundvee of paarden. De afstand en tussen een melkveehouderij en een voor geurhinder gevoelig object moet minstens 100m bedragen voor objecten binnen de bebouwde kom en 50m buiten de bebouwde kom. De gemeente kan deze afstand wijzigen, mits de afstand minimaal 50m binnen de bebouwde kom en 25m buiten de bebouwde kom bedraagt. Ook dit moet vastgelegd worden in een geurverordening en onderbouwd met een gebiedsvisie.

In de geurverordening 2013 van Oss is een halvering opgenomen van de vaste afstand van de veehouderijen met dieren zonder geuremissiefactor (zoals melkveebedrijven en bedrijven met paarden). Die halvering geldt niet voor veehouderijen met meer dan 200 stuks melkrundvee (exclusief bijbehorend jongvee, maximaal 140 stuks). Voor het Geffens deel van de voormalige gemeente Maasdonk geldt een dergelijke halvering voor bedrijven met minder dan 200 stuks melkrundvee niet. De aan te houden afstanden voor melkveebedrijven met minder dan 200 koeien zijn dus in en rond Geffen groter (strenger) dan voor het overige deel van Oss.

Halvering van de afstand heeft, uitgaande van de begrenzing van de bouwblokken in bestemmingsplannen, een positief effect op de ontwikkelingsmogelijkheden van drie melkveebedrijven gelegen in het buitengebied: zij kunnen extra delen van het bouwblok benutten. Voor één melkveebedrijf ligt de grens van het bouwblok binnen 100 meter van een woning in de bebouwde kom en voor twee melkveebedrijven ligt de grens van het bouwblok binnen 50 meter van een woning in het buitengebied.

In 2015 is het melkquotum afgeschaft. Dit heeft landelijk geleid tot groei van de melkrundveestapel, vaak al voor 2015, voorsortend op het afschaffen van het melkquotum. Het aantal grotere melkveebedrijven is de afgelopen jaren gegroeid.

Voor een aantal gemeenten, waar er sprake is van grote of zeer grote melkrundveebedrijven, is dit aanleiding geweest om in de geurverordening gestaffelde vaste afstanden op te nemen, waarbij de "vaste" afstand afhankelijk gemaakt wordt van het aantal dieren. Bijvoorbeeld door voor grotere melkveebedrijven ook grotere afstanden op te nemen dan de standaard waarde. De mogelijkheid tot het staffelen van afstanden is in de huidige regelgeving niet concreet opgenomen. Wel is dit onderdeel van de evaluatie van de gurregelgeving en de daarin geuite gewenste aanpassingen van de regelgeving.

Het merendeel van de melkveebedrijven van enige omvang ligt in het buitengebied met relatief weinig objecten in de nabijheid en voldoende ruimte achter op het bouwblok voor het geval men uit wenst te breiden. De geuroverlast veroorzaakt door melkveebedrijven zal daardoor beperkt zijn. Tenzij de gemeente verwacht dat er zich op korte of middellange termijn grote ontwikkelingen zullen voordoen is er in Oss op dit moment geen acute aanleiding om, vooruitlopend op aanpassing van de landelijke regelgeving, de afstanden voor melkveebedrijven aan te passen. Na een aanpassing van de wetgeving kan de gemeente Oss wel gebruik maken van de mogelijkheid om afstanden te staffelen op basis van de grootte van de melkveehouderijen, er van uitgaande dat de nieuwe regelgeving die mogelijkheden biedt.

5 CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

Harmonisatie geurnormen

De gemeente Oss wil het geurbeleid en de daarbij behorende normen, afstanden en regels harmoniseren. Als uitgangspunt is daarbij geformuleerd dat wordt aangesloten bij de normering van de voormalige gemeente Oss.

De voorziene aanpassing van de geurnormen op de milieuruimte op het gebied van geur voor veehouderijen met (een tak) intensieve veehouderij heeft een effect op enkele veehouderijen in het buitengebied van Geffen. De impact van die aanpassing is relatief beperkt. Enkele woningen worden meer beschermd tegen een toename van geur door de nabijgelegen intensieve veehouderijen, maar gezien het beperkt aantal veehouderijen (in totaal en het aantal veehouderijen die wordt beïnvloedt), is het effect op de ontwikkeling van de geurbelasting ook beperkt. Halvering van de afstand voor melkveebedrijven heeft een positief effect op de ontwikkelingsmogelijkheden van 3 melkveebedrijven gelegen in het buitengebied van Geffen. Het toepassen van de beleidsregel "ruimtelijke ontwikkelingen en geurhinder 2013" voor het grondgebied van de voormalige gemeente Maasdonk en de voorgrondnormen uit de voormalige gemeente Oss voor Geffen en het buitengebied van Geffen leidt niet tot knelpunten voor ruimtelijke ontwikkelingen.

Aanbevolen wordt de normen, afstanden en de beleidsregel die vastgesteld is voor de voormalige gemeente Oss, ook van toepassing te verklaren voor het grondgebied van de voormalige gemeente Maasdonk, voor zover dat nu tot de gemeente Oss behoort.

Ontwikkeling geurbelasting sinds 2012

Tussen 2012 en 2015 is het aantal veehouderij-locaties afgenomen en is de vergunde geuremissie uit stallen van veehouderijen gedaald (cijfers voor de gemeente Oss anno 2015). De vergunde geurbelasting is in grote delen van de gemeente afgenomen. Aandachtspunt is een toename van de vergunde geurbelasting na 2012 bij kernen waar de geurbelasting al hoger is en in delen van het buitengebied.

In de periode 2014-2015 was er in nagenoeg de hele gemeente sprake van een afname van de geurbelasting, behalve bij Neerloon en Overlangel. De ontwikkeling van de vergunde geuremissie en geurbelasting is de afgelopen jaren gedaald en is in grote lijnen passend bij gewenste ontwikkeling. Er zijn geen knelpunten met betrekking tot de ruimtelijke ontwikkelingen in relatie tot geurnormen (omgekeerde werking) door de gemeente gemeld.

Sinds 2014 stuurt ook de Provincie Noord-Brabant op de cumulatieve geurbelasting uit stallen van veehouderijen. Die sturing loopt via de ruimtelijke ordening en is aanvullend aan de sturing via de gemeentelijke geurnormen (milieuspoor). Het aantal overbelaste situaties en het aantal klachten met betrekking tot geurhinder uit stallen is in Oss beperkt. Redenerend vanuit die ontwikkelingen is er geen directe aanleiding tot aanpassing van de gemeentelijke geurnormen en de beleidsregel uit 2013.

Overwegingen naar aanleiding van ontwikkelingen op landelijk niveau

De onderzoekresultaten van de GGD en IRAS uit 2014 geven volgens de GGD aanleiding voor rijk en gemeenten om geurnormen aan te scherpen. De relatie tussen de berekende geurbelasting en de kans op geurhinder uit het GGD-IRAS-onderzoek lijkt meer overeen te komen met de relatie tussen geurbelasting en hinder voor de niet-concentratiegebieden (uit de handreiking Wgv), dan met de relatie tussen geurhinder en hinderkans voor de concentratiegebieden (zoals Oss) uit die handreiking.

De "standaard" normen voor de niet-concentratiegebieden (2 voor de bebouwde kom en 8 voor het buitengebied) bieden meer bescherming tegen geurhinder dan de "standaard" normen voor de concentratiegebieden (3 voor de bebouwde kom en 14 voor het buitengebied) en lijken ook dichter bij de resultaten van het onderzoek van de GGD en IRAS te liggen.

De gemeente Oss heeft haar geurnormen al eerder aangepast ten opzichte van de landelijke geurnormen. Voor de stad Oss, de dorpen met weinig intensieve veehouderijen, recreatiegebieden en de (voormalige) extensiveringsgebieden zijn de normen in Oss strenger dan de landelijke normen die voor gebieden als Oss gelden. De normen in Oss voor kernen met intensieve veehouderijen in de omgeving van die kernen, voor bedrijventerreinen en plangebieden zijn soepeler dan de landelijke normen. De gemeente kan daarom overwegen om op termijn, nadat er voldoende duidelijkheid is over de aanpassingen van de landelijke regelgeving en -normen, haar geurnormen, afstanden en beleidsregels bij te stellen.

Hierbij gaat het waarschijnlijk vooral om de norm van een aantal kernen naar beneden bij te stellen (bijvoorbeeld van 6 Ou naar 2 Ou) en de norm voor een deel van het buitengebied (verwevingsgebieden en voormalige LOG's) te verlagen van 14 Ou naar bijvoorbeeld 8 Ou of 5 Ou. Of aanpassing van de vaste afstanden te overwegen, zoals grotere vaste afstanden voor grotere melkveebedrijven.

De impact van een dergelijke aanpassing op de ontwikkeling van de cumulatieve geurbelasting zal in Oss beperkt zijn. De problematiek in Oss ten aanzien van een hoge cumulatieve geurbelasting is in Oss in vergelijking met de veedichte gebieden in andere gemeenten in Noordoost- en Zuidoost Brabant beperkt. Aanpassing van normen of afstanden is in Oss vooral van belang voor de bescherming van individuele woningen of andere geurgevoelige functies, tegen geurhinder van de meest nabij gelegen veehouderij.

6 ADDENDUM NAAR AANLEIDING VAN INSPRAAKREACTIE OP VOORSTEL HARMONISATIE GEURNORMEN

Het voorstel voor harmonisatie van de geurnormen Wet geurhinder en veehouderij gemeente Oss met de voorgenomen aanpassing van de geurnormen en vaste afstanden voor het grondgebied van Geffen lag van 14 september tot en met 26 oktober 2016 ter inzage. De inspraak leidde tot één zienswijze. De ingediende zienswijze heeft betrekking op het overgangsrecht in relatie tot een ingediende aanvraag voor een actualisatie van de omgevingsvergunning van een veehouderij aan de Bredeweg in Geffen. De zienswijze is mondeling toegelicht. De reactie op de zienswijze m.b.t. het overgangsrecht is opgenomen bij het raadsvoorstel voor de vaststelling van de Verordening geurhinder en veehouderij gemeente Oss 2017.

In de zienswijze is ook ingegaan op de berekening van de effecten van de voorgenomen aanpassing van de normen voor het grondgebied van Geffen op de veehouderijen. Gesteld is dat de effecten onjuist in beeld zijn gebracht. Ter onderbouwing hiervan is verwezen naar berekeningen in het kader van de aanvraag voor de omgevingsvergunning van de betreffende veehouderij. Ook is in de inspraakreactie verwezen naar een uitspraak in een procedure uit 2011 in de gemeente Maasdonk, die betrekking heeft op de destijds gehanteerde geurnorm voor een woning gelegen op een bedrijventerrein.

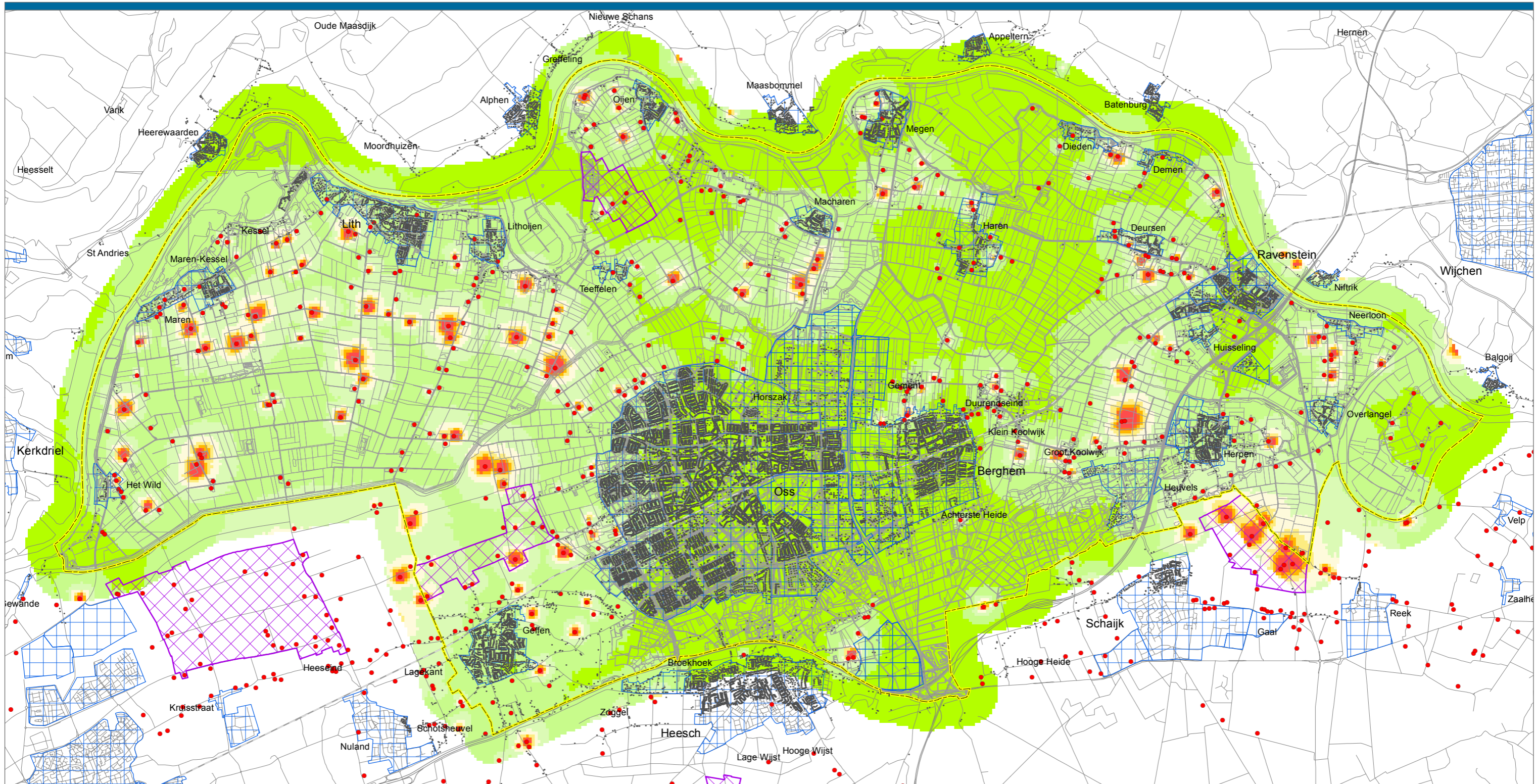
De voormalige gemeente Maasdonk had geen agrarisch geurbeleid (op een paar plekken in Vinkel en Nuland na). Maasdonk sloot aan bij het wettelijk kader van de Wet geurhinder en veehouderij. Een geurnorm van 3,0 voor de bebouwde kom en een geurnorm van 14,0 voor het buitengebied. De voormalige gemeente Maasdonk had geen geurkaart, waarop aangegeven stond welke wettelijke geurnormen geldig waren. Vanwege het ontbreken van een dergelijke geurnormenkaart is in dit rapport van uitgegaan dat voor de bedrijventerreinen die grenzen aan de kom van Geffen de norm voor de bebouwde kom geldt. Dit omdat de bedrijventerreinen direct grensden aan de kom van Geffen en er bij bedrijventerreinen sprake is van een samenhangende structuur van bebouwing die op korte afstand van elkaar is gelegen. Dit past bij de beschrijving van het begrip bebouwde kom uit de Memorie van Toelichting uit het wetsvoorstel van de Wet Geurhinder en veehouderij.

In de zienswijze is aangevoerd is dat de voormalige gemeente Maasdonk in een individueel bouwplan voor een woning een geurnorm van 14,0 voor de nabijgelegen voor geurhinder gevoelige objecten op het bedrijventerrein aan de Leiweg had geaccepteerd. Deze zaak kwam in hoger beroep bij de Raad van State, maar daar bleef discussie over deze norm uit.

Ten behoeve van de rapportage is bij de bepaling van de uitbreidingsruimte van veehouderijen gerekend met geurnorm 3 ou voor bedrijventerreinen in de voormalige gemeente Maasdonk. Aangezien de veehouderij die de zienswijze heeft ingediend qua ontwikkelingsruimte ook beïnvloed wordt door woningen in de bestaande (woon-) bebouwde kom van Geffen heeft een andere normstelling voor het bedrijventerreinen geen effect op het in het rapport geschetste beeld op hoofdlijnen en de conclusies. De veranderingen in de berekende uitbreidingsruimte zijn beperkt. Ook voor bedrijventerrein De Doelen en een nabijgelegen pluimveehouderij is dat het geval, aangezien ook hier de norm wordt overschreden (of nagenoeg overschreden) op objecten in de bestaande (woon-) bebouwde kom van Geffen. Ook dit bedrijf heeft derhalve, ongeacht de geurnorm van het bedrijventerrein, geen substantiële uitbreidingsruimte ten aanzien van geurhinder. Hiermee dient er rekening mee te worden gehouden dat voor gemeente-brede gebiedsvisies als deze gerekend wordt met default parameters en één (fictief) emissiepunt per bedrijf. Dat is conform de Handleiding Vstacks en de Handreiking bij de Wgv. Dit leidt vaak tot enige overschatting van de geurbelasting, omdat het bedrijf in werkelijkheid kan schuiven met emissiepunten en parameters om (net wel) aan een bepaalde geurnorm te voldoen. Daar waar er dus sprake is van overschrijding kan er in werkelijkheid sprake zijn van net geen overschrijding. Daar waar er sprake is van geen uitbreidingsruimte ten aanzien van geurhinder ("op slot") kan er dus eventueel sprake zijn van enige (maar weinig) uitbreidingsruimte in geur.

De impact van de voorgenomen aanpassing van de normen in Geffen voor omliggende veehouderijen is beperkt, ook als wordt uitgegaan van een “oude norm” van 14 Ou voor de bedrijventerreinen in Geffen. Dit omdat woningen in de woonkern of het buitengebied mede bepalend zijn voor de ontwikkelingsmogelijkheden, ook bij de huidige normen in Geffen.

BIJLAGE 1: VERGUNDE GEURBELASTING 2015

Legenda

- veehouderij
 - veehouderijbedrijf
- voor geurhinder gevoelige objecten
 - object
 - ▭ bebouwde kom
 - ▭ voormalig landbouwontwikkelingsgebied

beoordeling leefklimaat op basis van de indicatieve achtergrondbelasting t.a.v. geurhinder

- zeer goed
- goed
- redelijk goed
- matig
- tamelijk slecht
- slecht
- zeer slecht
- extreem slecht

achtergrond-belasting (ou)	kans op geurhinder	beoordeling leefklimaat
0 - 3.0	< 5 %	zeer goed
3.1 - 7.4	5 - 10 %	goed
7.5 - 13.1	10 - 15 %	redelijk goed
13.2 - 20.0	15 - 20 %	matig
20.1 - 28.3	20 - 25 %	tamelijk slecht
28.4 - 38.5	25 - 30 %	slecht
38.6 - 50.7	30 - 35 %	zeer slecht
>50.7	>35 %	extreem slecht

Actualisatie geurgebiedsvisie gemeente Oss 2015

Beoordeling leefklimaat op basis van de indicatieve achtergrondbelasting ten aanzien van geurhinder

- huidige situatie

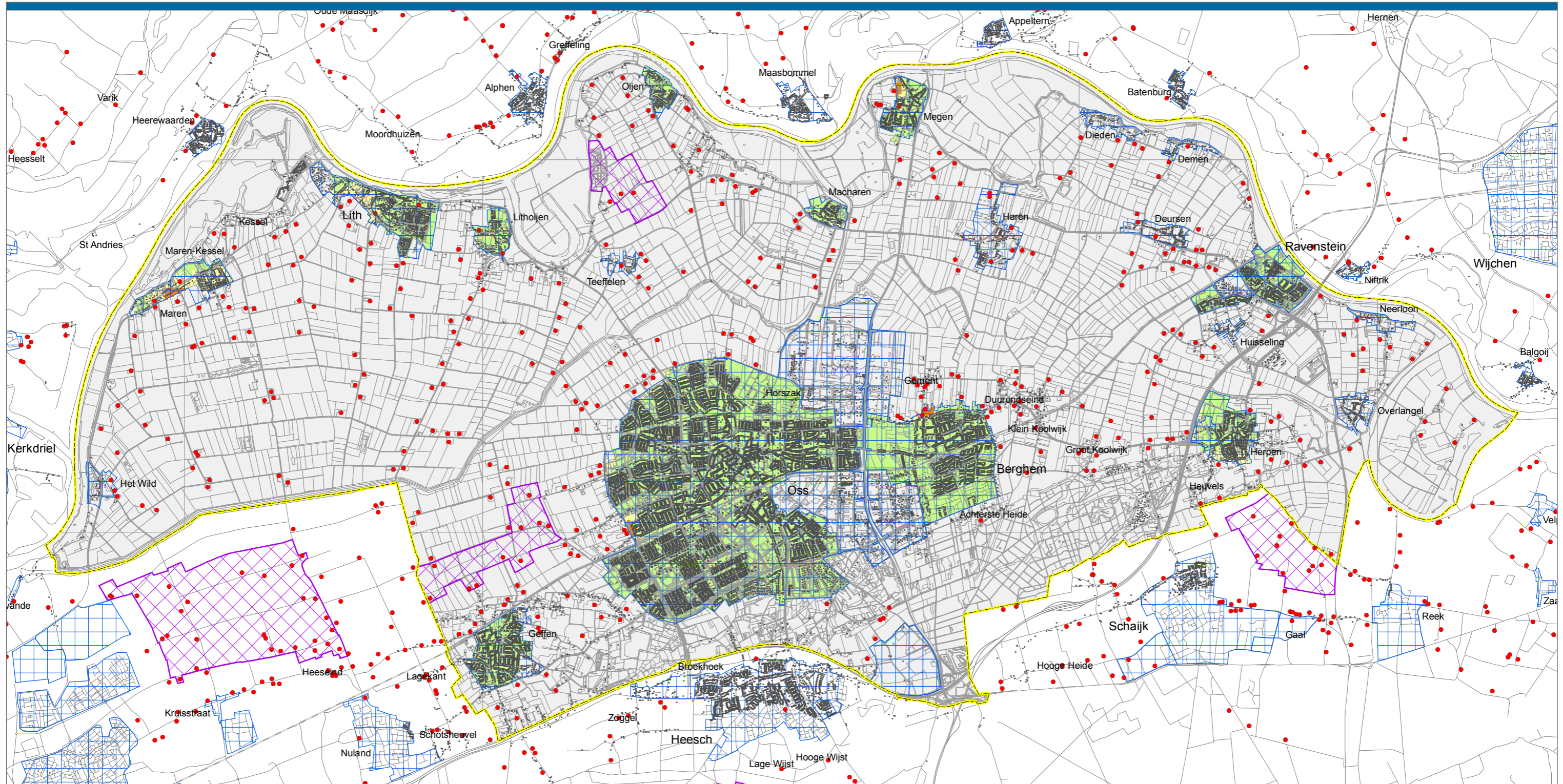
gebaseerd op default Vstacks parameters voor staluitvoering en een ruwheid van 0.20

opdrachtgever: gemeente Oss

uitvoering: ARCADIS
Infrastructuur Water Milieu Gebouwen

schaal: 0 250 500 1000 1500 2000 2500 Meters
C05058.000097
19 mei 2015

BIJLAGE 2: VERGUNDE GEURBELASTING VERSUS STREEF- EN TOETSWAARDEN GEMEENTE OSS (DRIE KAARTEN)

Legenda

veehouderij

- veehouderijbedrijf

voor geurhinder gevoelige objecten

- object
- ▭ bebouwde kom

- ▭ landbouwontwikkelingsgebied

classificatie leefklimaat op basis van de achtergrondbelasting ten aanzien van geurhinder

- ▭ goed
- ▭ voldoende
- ▭ onvoldoende

Actualisatie geurhinderkaarten gemeente Oss

Classificatie achtergrondbelasting ten aanzien van geurhinder op basis van de Beleidsregel Oss

A: bebouwde kommen geurnorm 1, 2 en 3

gebaseerd op default Vstacks parameters voor staluitvoering en een ruwheid van 0.20

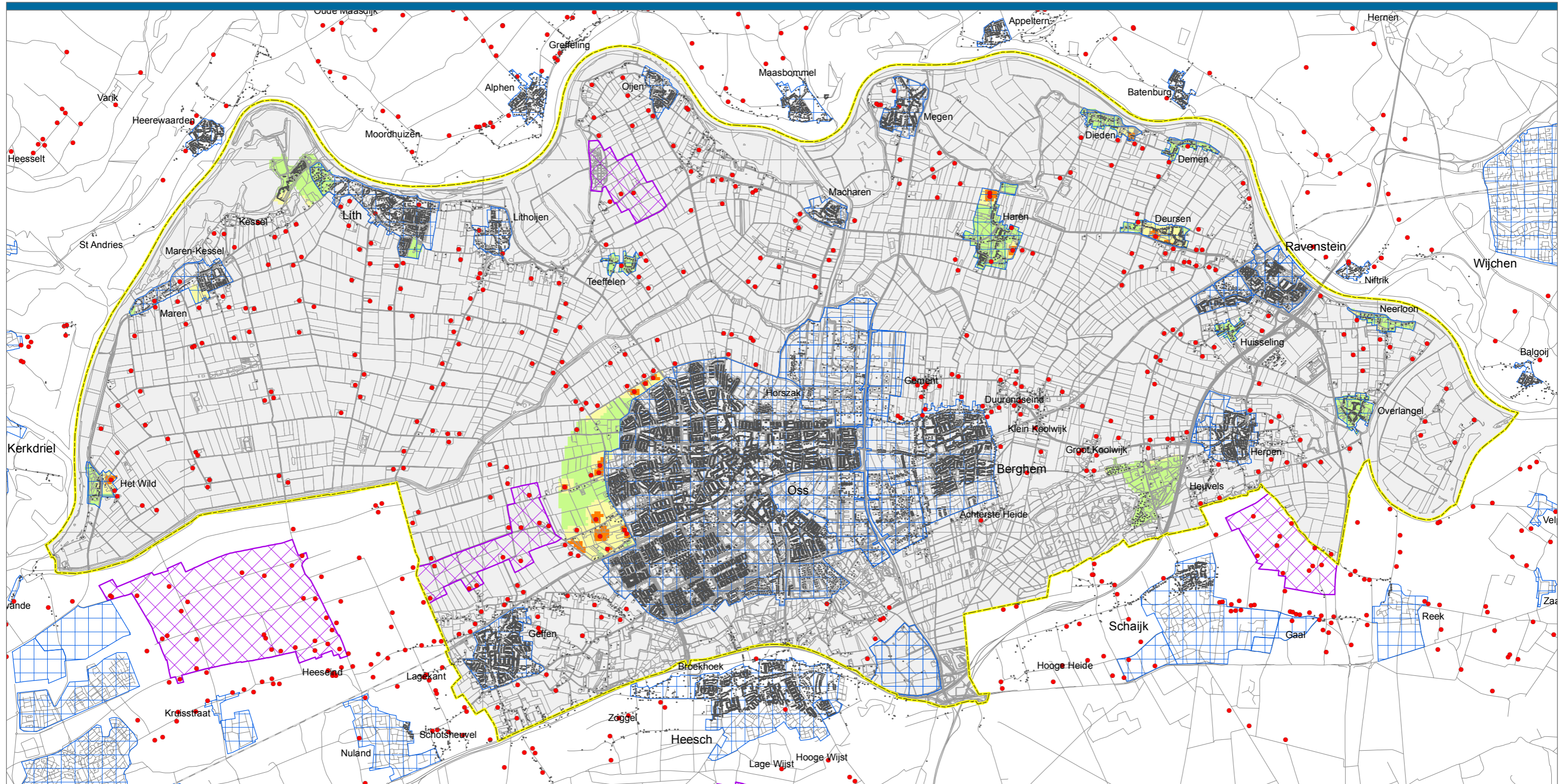
opdrachtgever: gemeente Oss

uitvoering: **ARCADIS**
Infrastructuur Water Milieu Gebouwen

schaal:

C05058.000097

15 juli 2015

Legenda

veehouderij

- veehouderijbedrijf

voor geurhinder gevoelige objecten

- object
- ▭ bebouwde kom

- ▭ landbouwontwikkelingsgebied

classificatie leefklimaat op basis van de achtergrondbelasting ten aanzien van geurhinder

- ▭ goed
- ▭ voldoende
- ▭ onvoldoende

Actualisatie geurhinderkaarten gemeente Oss

Classificatie achtergrondbelasting ten aanzien van geurhinder op basis van de Beleidsregel Oss

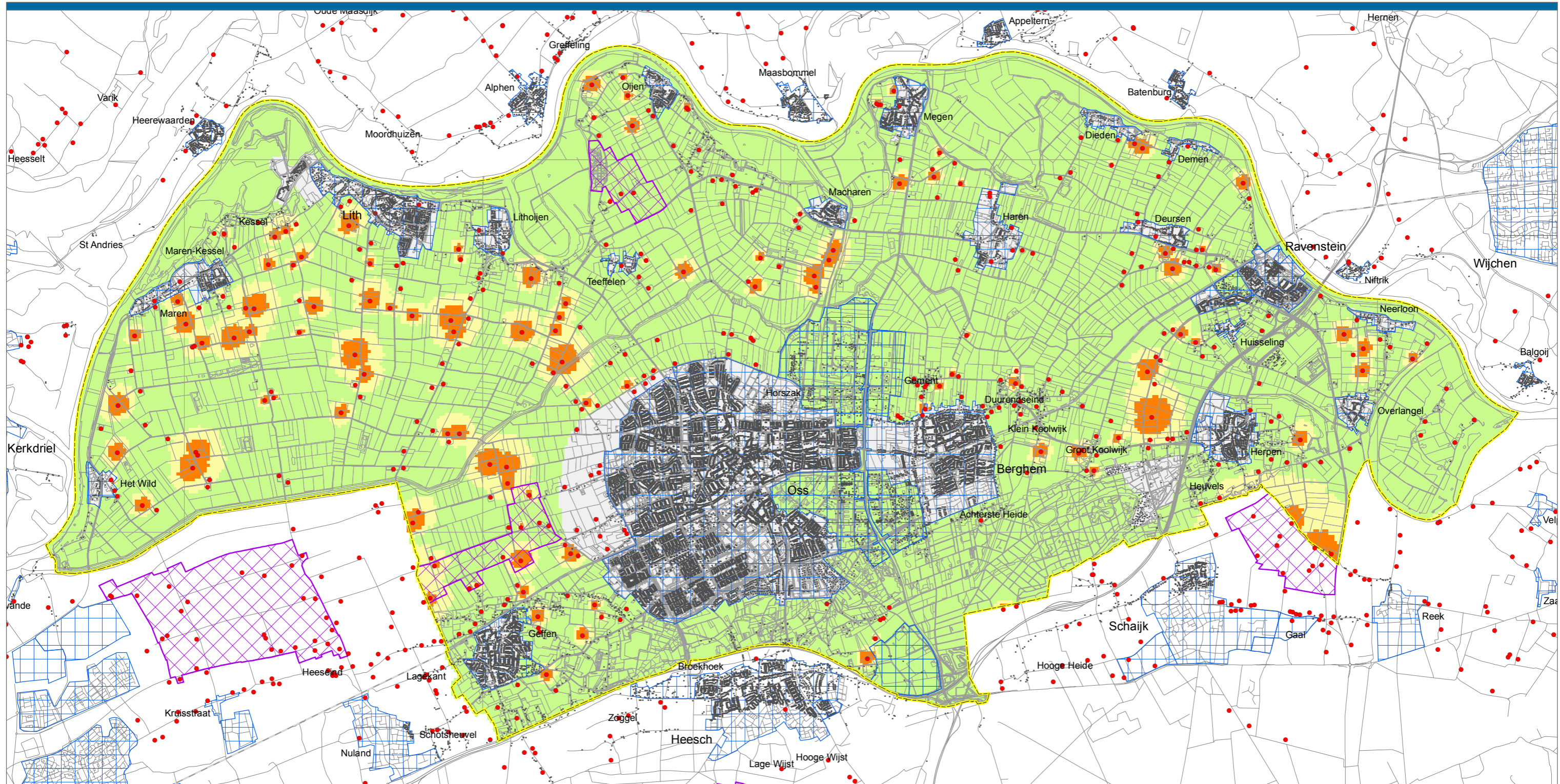
B: bebouwde kommen geurnorm 6, plangebieden en recreatiegebieden

gebaseerd op default Vstacks parameters voor staluitvoering en een ruwheid van 0.20

opdrachtgever: gemeente Oss

uitvoering: **ARCADIS**
Infrastructuur - Water - Milieu - Gebouwen

schaal: 0 250 500 1.000 1.500 2.000 2.500 Meters
C05058.000097
15 juli 2015

Legenda

veehouderij

- veehouderijbedrijf

voor geurhinder gevoelige objecten

- object
- ▭ bebouwde kom

- ▭ landbouwontwikkelingsgebied

classificatie leefklimaat op basis van de achtergrondbelasting ten aanzien van geurhinder

- ▭ goed
- ▭ voldoende
- ▭ onvoldoende

Actualisatie geurhinderkaarten gemeente Oss

Classificatie achtergrondbelasting ten aanzien van geurhinder op basis van de Beleidsregel Oss

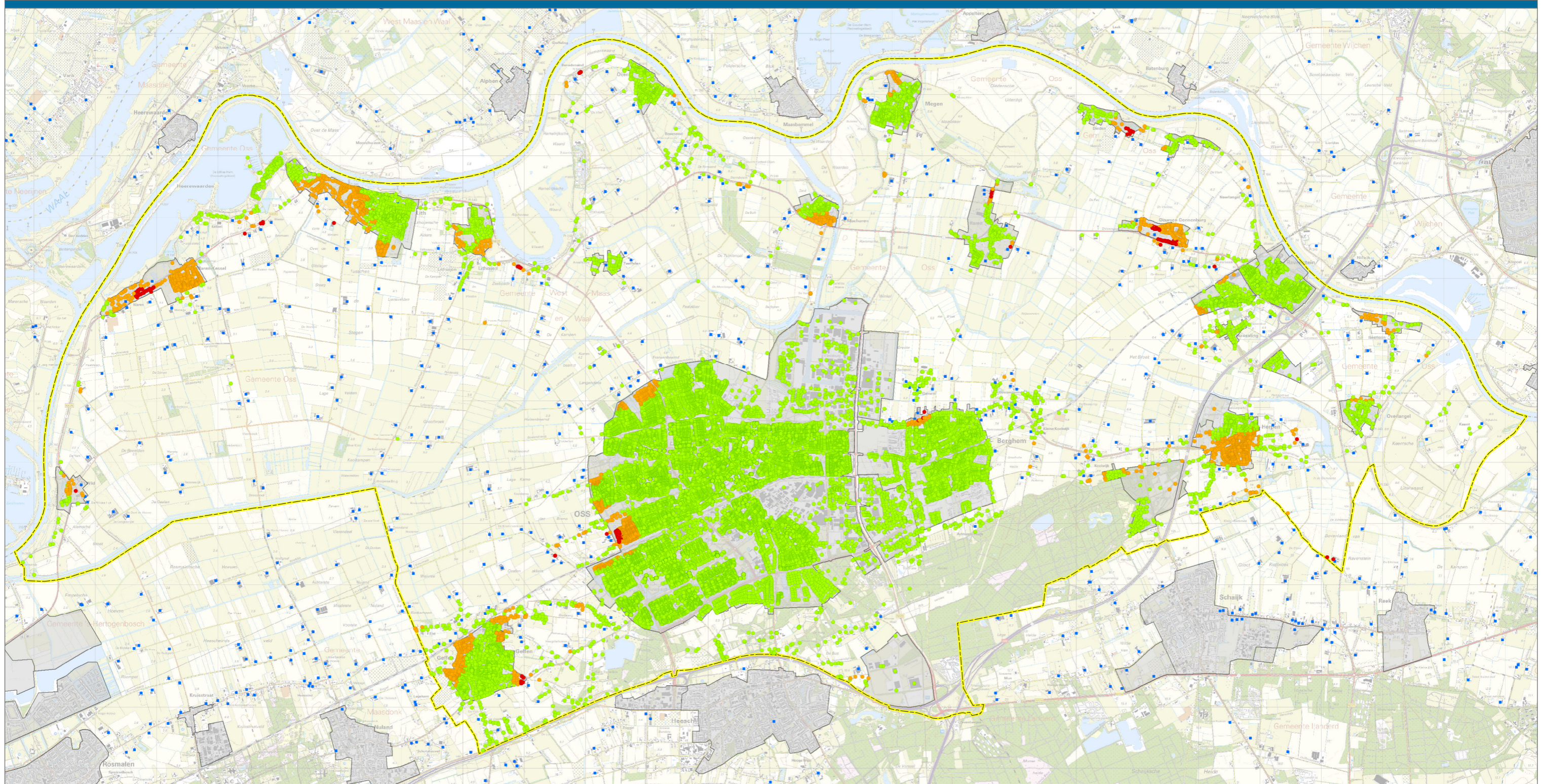
C: buitengebied en bedrijventerreinen

gebaseerd op default Vstacks parameters voor staluitvoering en een ruwheid van 0.20

opdrachtgever: gemeente Oss uitvoering: ARCADIS
Infrastructuur Water Milieu Gebouwen

schaal: 0 250 500 1.000 1.500 2.000 2.500 Meters C05058.000097
15 juli 2015

BIJLAGE 3: VERGUNDE GEURBELASTING VERSUS NORMEN PROVINCIE EN ADVIEZEN GGD

Legenda

- bebouwde kom
- veehouderij

indicatieve achtergrondbelasting
t.a.v. geurhinder en normen

- voldoet aan norm Provincie en aan norm GGD
- voldoet aan norm Provincie, niet aan norm GGD
- voldoet niet aan norm Provincie en niet aan norm GGD

gehanteerde normen

	bebouwde kom	buiten-gebied
Provincie	< 10 ou	< 20 ou
GGD	< 5 ou	< 10 ou

Actualisatie geurgebiedsvisie gemeente Oss 2015

Indicatieve achtergrondbelasting ten
aanzien van geurhinder en normen

- huidige situatie

gebaseerd op default Vstacks parameters voor staluitvoering
en een ruwheid van 0.20

opdrachtgever:
gemeente Oss

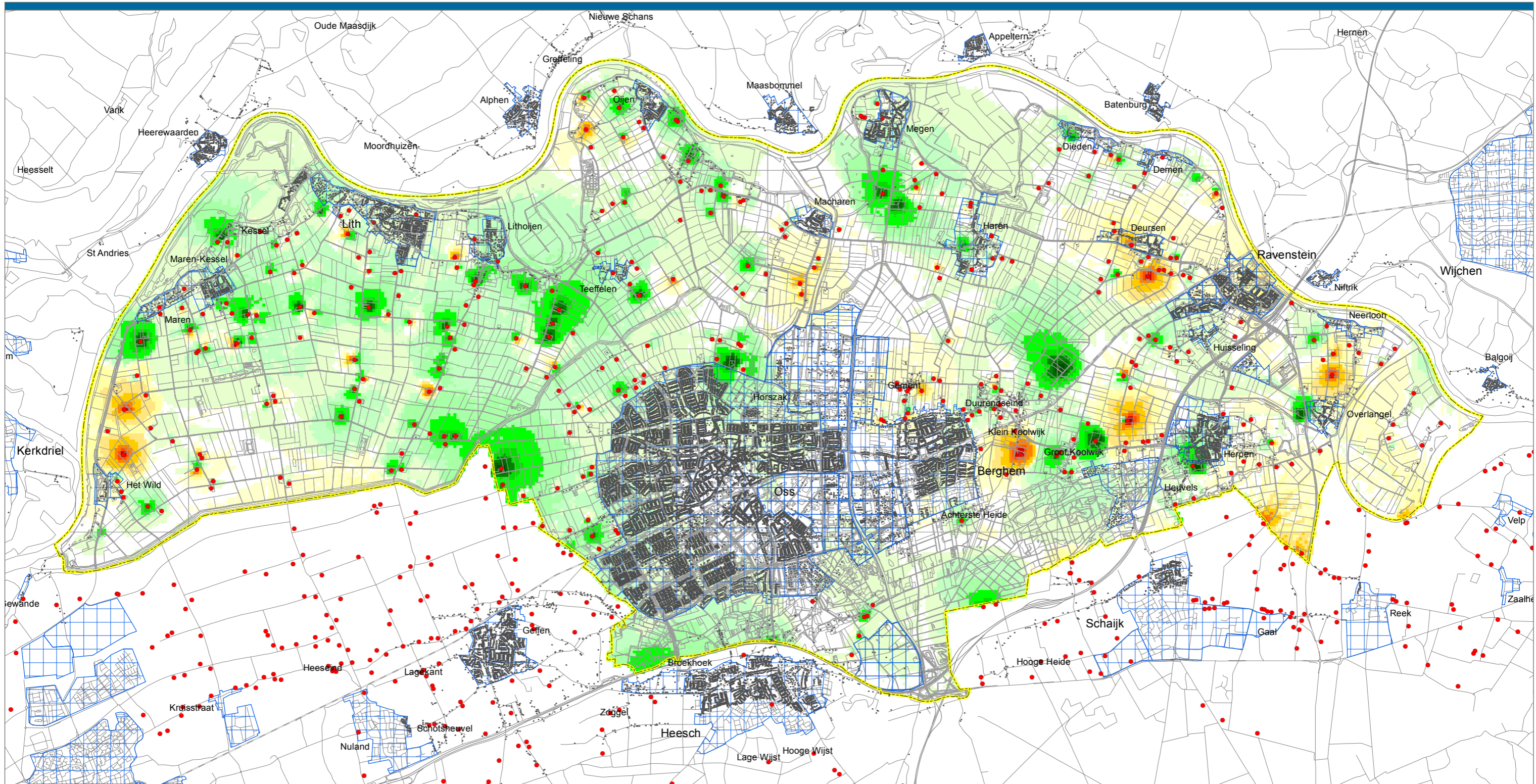
uitvoering:

Infrastructuur · Water · Milieu · Gebouwen

schaal: 0 250 500 1000 1500 2000 Meters

C05058.000097
14 juli 2015

BIJLAGE 4: ONTWIKKELING GEURBELASTING 2012 – 2015 (TWEË KAARTEN)

Legenda

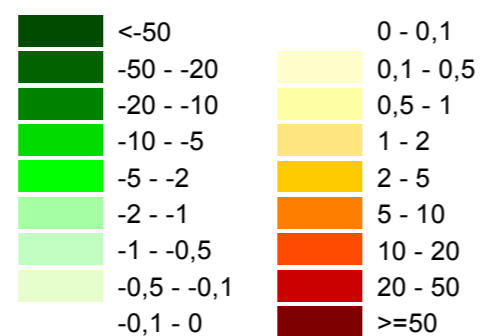
veehouderij

- veehouderijbedrijf

voor geurhinder gevoelige objecten

- object
- ▭ bebouwde kom

verschil in indicatieve achtergrond-belasting t.a.v. geurhinder (ou)

Actualisatie geurgebiedsvisie gemeente Oss 2015

Verschil in indicatieve achtergrond-belasting ten aanzien van geurhinder

- situatie 2015 ten opzichte van 2012

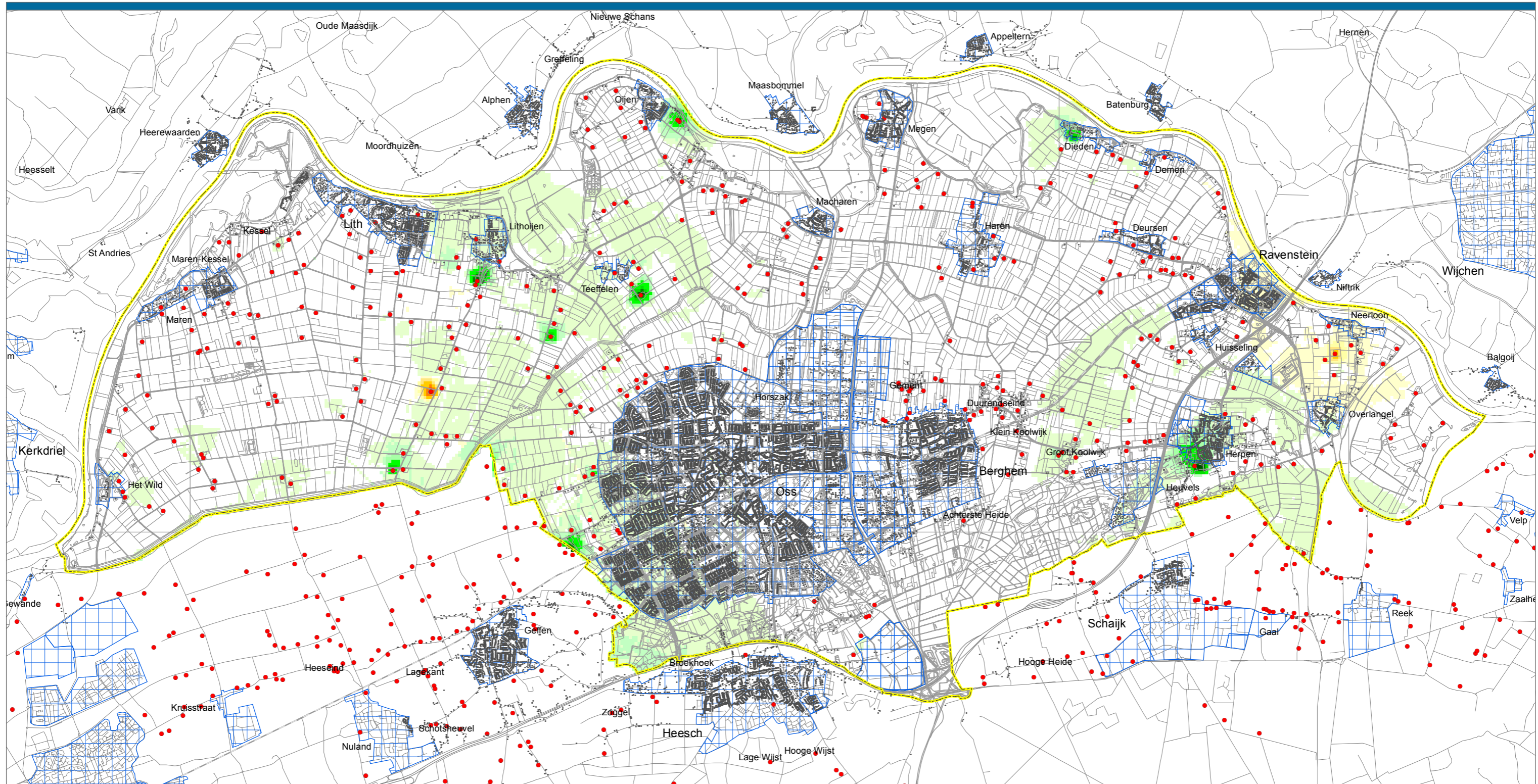
gebaseerd op default Vstacks parameters voor staluitvoering en een ruwheid van 0.20

opdrachtgever: gemeente Oss

uitvoering: ARCADIS
Infrastructuur · Water · Milieu · Gebouwen

schaal: 0 250 500 1.000 1.500 2.000 2.500 Meters

C05058.000097
19 mei 2015

Legenda

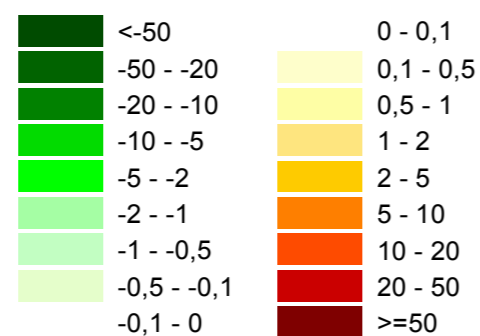
veehouderij

- veehouderijbedrijf

voor geurhinder gevoelige objecten

- object
- ▭ bebouwde kom

verschil in indicatieve achtergrond-
belasting t.a.v. geurhinder (ou)

Actualisatie geurgebiedsvisie gemeente Oss 2015

Verschil in indicatieve achtergrond-
belasting ten aanzien van geurhinder

- situatie 2015 ten opzichte van 2014

gebaseerd op default Vstacks parameters voor staluitvoering
en een ruwheid van 0.20

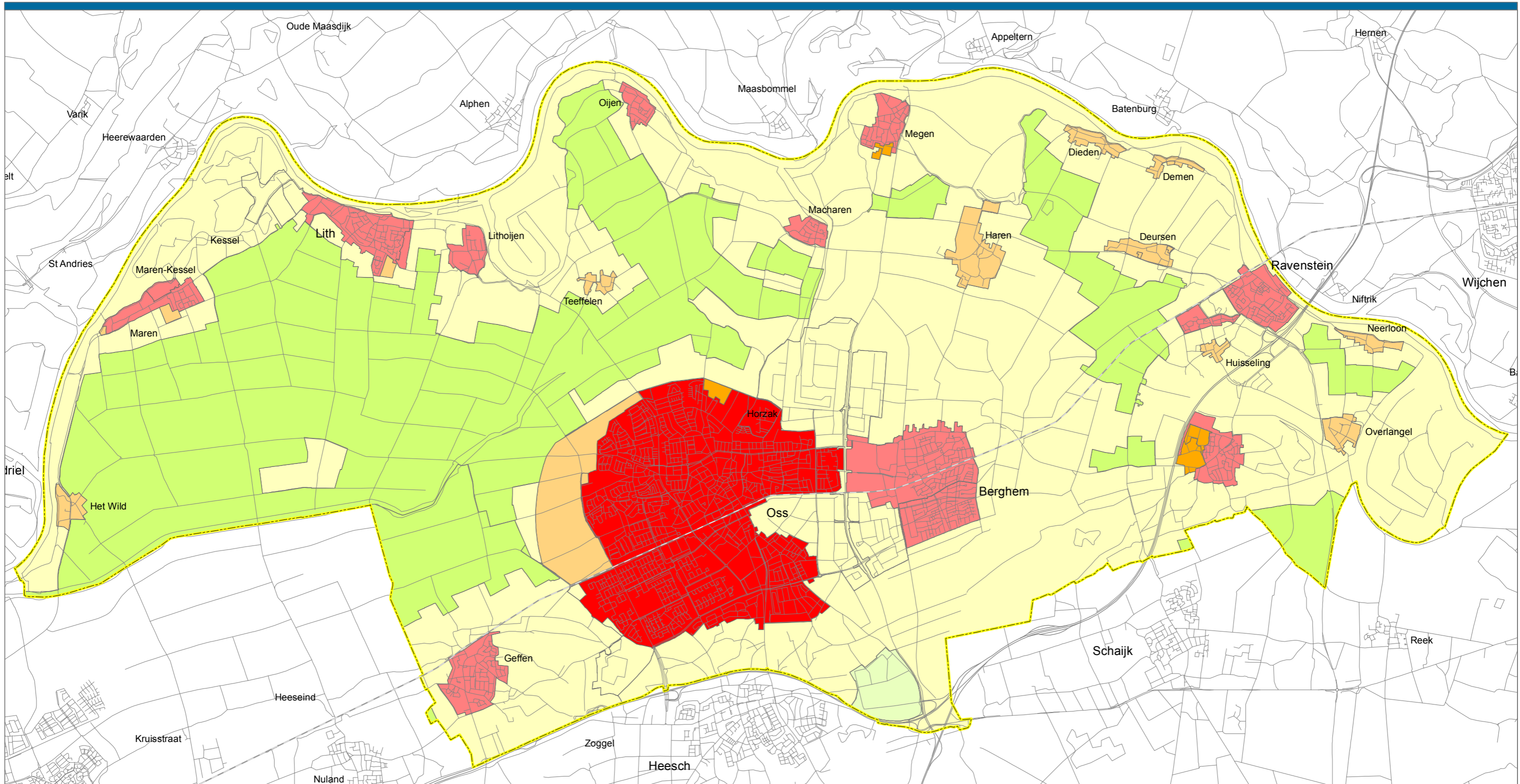
opdrachtgever:
gemeente Oss

uitvoering:

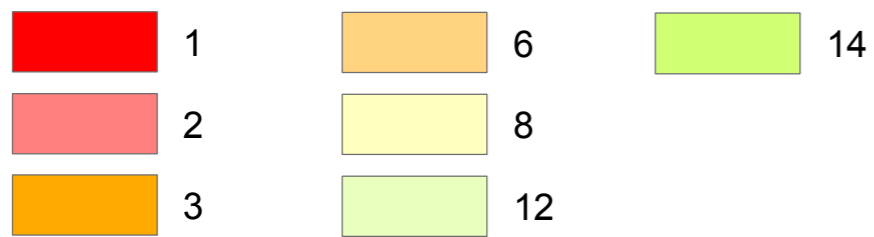
Infrastructuur Water Milieu Gebouwen

schaal: Meters C05058.000097
19 mei 2015

BIJLAGE 5: EFFECT VOORGRONDNORMEN OSS VOOR VEEHOUDERIJEN IN GEFFEN (TWEË KAARTEN)

geurnorm

Actualisatie geurgebiedsvisie
gemeente Oss 2015

Geurnormen Scenario Geffen

opdrachtgever:
gemeente
Oss

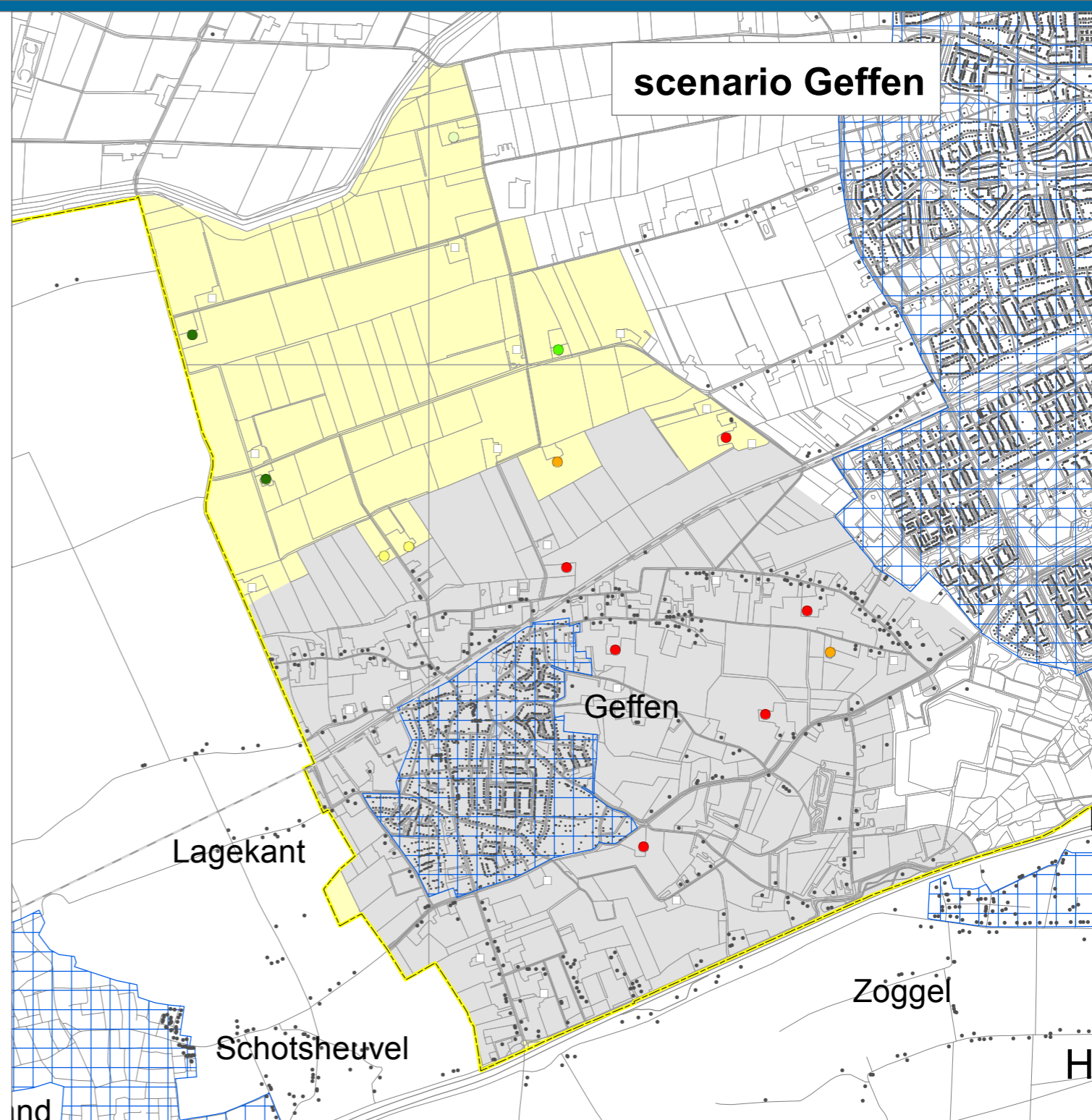
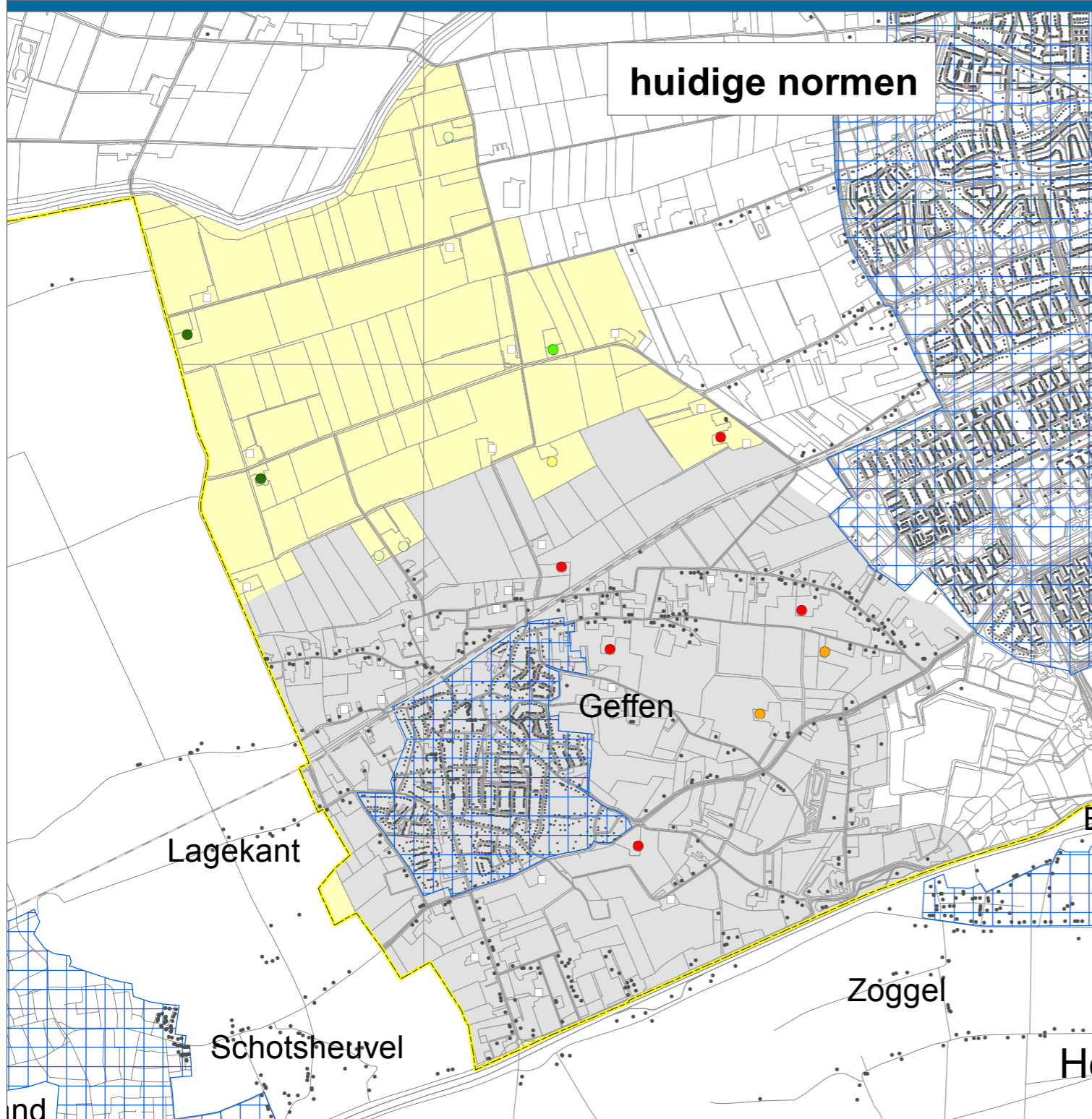
uitvoering:

Infrastructuur · Water · Milieu · Gebouwen

schaal: 0 0,5 1 2 Kilometers
C05058.000097
6 juni 2015

huidige normen

scenario Geffen

Legenda

uitbreidingsruimte (ou)
veehouderij met agrarisch bouwblok en 2000 ou's

- 0
- 1 - 10000
- 10000 - 25000
- 25000 - 50000
- 50000 - 100000
- >= 100000
- overig veehouderijbedrijf

voor geurhinder gevoelige objecten

- object
- bebouwde kom

integrale zonerings

- (voormalig) extensiveringsgebied / stedelijk gebied - geen reconstructie
- (voormalig) verwevingsgebied / landbouwontwikkelingsgebied

Actualisatie geurgebiedsvisie gemeente Oss 2015

Uitbreidingsruimte veehouderijbedrijven
bij toepassing huidige normen en
scenario Geffen

gebaseerd op default Vstacks parameters voor staluitvoering
en een ruwheid van 0.20

opdrachtgever:
gemeente Oss

uitvoering:
ARCADIS
Infrastructuur · Water · Milieu · Gebouwen

schaal: 0 250 500 1.000 Meters

C05058.000097
3 juni 2015

Arcadis Nederland B.V.

Postbus 1018
5200 BA 's-Hertogenbosch
Nederland
+31 (0)88 4261 261

www.arcadis.com

Projectnummer: C05058.000097.0100

Onze referentie: 079083170 B